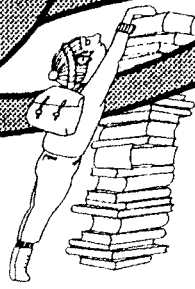

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Piográf

VII. évfolyam 8. szám 1998. április 2.

EMLÉKEZTETŐ az IT 1998. február 24-i üléséről

Jelen voltak:

Bárány Katalin	Polisz
Tőkei Józsefné	SZMAR10
Geszti Sára	LeG-o.
Tarján Zsoltné	PsychO
Kovács Judit	KAndi
Szőke Zsolt	KAndi
Kocsor Eszter	MÁS
Geszti Róbert	MÁS
Vörös Tamás	elsőÁ
Laczkó Istvánné	KorCsoport
Tóta Julka	HO, DÖK
Sándor István	GYROS
Jakab Judit	tanerő
Molnár Lajos	tanerő
Szász Katalin	tanerő
Halassy Zoltán	DÖK
Meichl Márton	DÖK
Szikra Csaba	DÖK
Bátor Ágnes	elsőÁ-s vendég
Szenkovits Lili	elsőÁ-s vendég

Денис Иванович
ФОНВИЗН
(1711—1792)

Napirendünk a következő volt:

1. A DÖK bejelentette, hogy a diákönkormányzat elfogadta az IT által felajánlott 3 szavazatot. Vita folyt a szavazati joggal élés formájáról. 21 szavazattal elutasította az IT, hogy a DÖK-képviselő egyben osztályképviselő is legyen. 19 igen szavazattal az IT úgy döntött, hogy a tanerőkhöz hasonlóan 1 DÖK képviselő rendelkezzen 3 szavazattal.
2. Néhány aktuális eset kapcsán arról vitatkoztunk, hogy van-e módjuk az osztályoknak év közben lecsereelni, visszahívni képviselőjüket, illetve a képviselő lemondhat-e bármikor az év során. Az IT álláspontja szerint alapvetően az évben csak egyszer legyen az osztályokban képviselőválasztás, de kivételes esetekben elképzelhető képviselőcsere máskor is. Így aztán szerettel nyugtáztuk új képviselőtársainkat Sándor Pistu és Tóta Julka személyében. Az elsőÁ szülőképviselője is változni fog.
3. A diákönkormányzat napjáról hallgattunk ismertetést. A tanár-diák kapcsolatokról szóló beszélgetés tapasztalata az volt, hogy alapvető gondok nincsenek, az eseti problémákkal a DÖK egyenként kíván foglalkozni, az érintettekkel beszélgetni. (Javasoljuk, hogy ezek eredményéről a nyilvánosságot is tájékoztassák valamilyen formában!)
A dohányzásról szóló helyszín beadványa később kerül elő.
A harmadik témakör az értékelési rendszer volt, amellyel Halacska tájékoztatása szerint a diákok többsége elégedett. Született azonban néhány javaslat, ami a DÖK beadványában olvasható. Összegezve eredményesnek és megismételendőnek tartotta a DÖK ezt a napot, bár elégedetlenek voltak a diákság aktivitásának fokával.
4. A DÖK beadványainak vitája
a./ „csak a jegyzetben leírt anyag legyen számonkérhető a vizsgákon”
Szenvedélyes vita bonatkozott ki erről. Végül Lajos határozati javaslatával lezárult a téma. Eszerint az IT hívja fel a szaktanárokat, hogy vizsgán csak a szakmailag indokolt dolgokat kérjék számon (1 tartózkodással megszavaztuk), és szólítsa fel a tantárgyfelelősöket, hogy ellenkező esetben a csoportvéleményt képviselve járjon el jogorvoslatért! (Ez utóbbival tartózkodás nélkül egyetértettünk.)
b./ a dohányzásról szóló beadvánnyal az IT nem kívánt ezen az ülésen foglalkozni, elnapolta
5. Végül bemutatkozott az elsőÁ osztály Kálvin Balázs műve nyomán Vörös Tamás előadásában. Kedves, szellemes néhány perc volt.

Ezen a napon még a szenvedélyes vita is jó hangulatban telt. Köszönhetjük ezt a szülői oldal fantasztikus süteményeinek és a jópofa jelmezeknek. Tele hassal állapotunk meg arról, hogy

a következő IT-ülés március 24-én lesz,
elnöke Geszti Róbert (Más), jegyzője Száva Eszter (HO).
Mindenkint szeretettel várunk:

Budapest, 1998. március 16.

Szász Kata, IT-titkár

EMLÉKEZTETŐ az IT 1998. március 24-i üléséről

Motto: Mindenről valamit, valamiről mindent.

Александр Сергеевич
ГРИБОЕДОВ
(1795—1829)

Jelen voltak:

Bárány Katalin, Vass Katalin - Polisz
Pál Dénes, Tőkei Józsefné - Szmar10
Gesztli Sára, dr. Huszár András - LeG-o.
Szőke Zsolt -Kandi
Lázár Dino - HaMi'S
Kund Attila - PsychO
Gesztli Róbert - MAs
Fülöpné Rácz Mária -elsőA
Száva Eszter - HO
Varga Dávid, Szikra Csaba, Kerekes László - Dők
Jakab Judit, Molnár Lajos, Szász Katalin - tanerő
Puskás Aurél, John Conyers - szakértő
Szcankovits Lili, Szécsi Gábor - elsőA, megfigyelő
Tőkei Tímea, Antal Mónika - Szmar10, megfigyelő

Az ülés elnöke: Gesztli Róbert

Jegyző: Szász Katalin

Napirendjeink szerint iskolánk lehetséges hatosztályossá válásáról esett szó. Az erről folyó beszélgetés kisorsította a következő napirendet, amely a politechnikumos ünnepeket boncolgatta volna. Erről majd legközelebb!

Elsőnek Aurél rövid tájékoztatója hangzott el arról, hogy miért volna szerencsés hatosztályos iskolává válni, illetve arról, hogy milyen kétségek, problémák merülnek fel ezzel kapcsolatban. Az érvek között pedagógiai-szakmai indokok hangzottak el, és fontos szempontként a piacképesség megőrzésének szükséglete.

Az IT ezután kérdéseket tett fel Aurélnak. Elhangzott többek között, hogy mitől jelenti a piacképesség megtartását ez a változtatás? Nem kicsi-e az iskola ehhez, milyen beruházások szükségeltetnek? Mi a konkrét ok, amely felvetette a változtatás gondolatát? Mi a tantestület álláspontja a kérdésben?

Visszatérő aggodalom volt, hogy a változást életre hívó külső, társadalmi szempontok és a belső, pedagógiai, szakmai indíttatás között nem feszül-e ellentmondás? Nem telepszik-e a külső motiváltság rá az iskolára? Hogy „az oktatási rendszer sivatagában az ideális elképzelések és a realitás között egyensúlyozó oázist, a Politechnikumot nem fenyegeti-e az elsivatagosodás veszélye”?

Többen úgy látják, nem elkerülhető a változtatás, de meg kell őrizni a politechnikumos arculatot, „az egyéniségek elit iskolájának” kell lenni, vigyázni kell a közgazdasági irányultságra, felfele is kell terjeszkedni az ötöd-, hatodév felé.

Az IT-ből többen aggodalmukat fejezték ki a megnövekedő létszám veszélyei miatt. A családiasság szenvedne csorbát. A leggyakrabban visszatérő aggodalom a kicsik életkori sajátosságai és az iskolai demokrácia, a politechnikumos szokások, hagyományok összeegyeztetésével kapcsolatban hangzott el. Hangot adtak féltelmüknek, hogy szigorítás, jogosítványok elvesztése árán igyekeznek esetleg az iskola egyenlő feltételeket teremteni kicsik és nagyok között. Kíváncsiak voltak az átmenet éveire.

Nagyon sokszínű, érdekes beszélgetés alakult ki, amiből egyértelműen Politechnikumért érzett felelősség csendült ki. Jó volt részt venni ezen az ülésen! (Igaz, ez a jegyző hozzáfűzése, de remélem, többen éreztünk így!)

Másra nem maradt idő, de nem is bántuk.

Megjegyzésre méltó még, hogy Dinó a második évfolyam nevében fájtalta, hogy a Politechnikum-szülinap és az országos YE vásár egybeesik. Lajos e szerencsétlen helyzet kialakulásának körülményeit elmesélte; ennek alapján megállapította: az iskola nem felelős a történetért. Tudomásul vettük.

Legközelebb április 28-án találkozunk.

Viszontlátásra:

Poli, 1998. március 25.

Szász Kata IT-titkár

Iskolabírószági hírek

1998. február 28-i határozat

1. Heteyi László ügyeiben

A bíróság Heteyi Lászlót a Polisz osztály januári buliján tanúsított viselkedése miatt felfüggesztett kizárásra ítélte, eltiltotta a tanórán kívüli iskolai rendezvényektől és programoktól (a ballagásra ez nem vonatkozik!), a döntés hatálya a tanév vége;

igazolatlan mulasztásai (19 óra) miatt a 8.30 utáni érkezésért ezentúl igazolatlan órát kap, tehát a bíróság megvonja tőle azt a többi diáknak járó „kedvezményt”, hogy az öt percen belüli késés enyhébb elbírálás alá esik, és ez a döntés az első tanórára való megérkezésre is vonatkozik, amennyiben azon részt kíván venni, a döntés hatálya április 30.

2. Jutasi Bálint ügyeiben

A bíróság Jutasi Bálintot a Polisz osztály januári buliján tanúsított viselkedése miatt kötelezi az okozott kár megtérítésére egy héten belül, eltiltja minden tanórán kívüli iskolai rendezvény látogatásától (a ballagásra ez nem vonatkozik!), a döntés hatálya a tanév vége;

igazolatlan mulasztásai (16 óra) miatt a 8.30 utáni érkezésért igazolatlan órát kap, tehát a bíróság megvonja tőle azt a többi diáknak járó „kedvezményt”, hogy az öt percen belüli késés enyhébb elbírálás alá esik, és ez a döntés az első tanórára való megérkezésre is vonatkozik, amennyiben azon részt kíván venni, a döntés hatálya a harmadik negyed vége.

Indoklás

Mindkét diák ellen a Polisz osztály osztályfőnökei, Szücsné Scabó Katalin és Diósi Alojzia tettek bejelentést. A bejelentés szerint a Polisz osztály januári buliján mindkét diák „iskolapolgárhoz méltatlan módon viselkedett”. Heteyi László „bemászott a pultként szolgáló asztal alá és a három - súlycsoportban hozzá nem mérhető - elsős diáklány tiltakozását semmibe véve eltulajdonított egy kétliteres, felbontatlan üveg kólát. Pár perccel később az őt felelősségre vonó osztályfőnököknek...letagadta, hogy ő vitte el az italt.”

„Jutasi Bálint jelen volt, amikor a ruhatárban egy pad „eltört”. A zajra besiető Szücsné Scabó Katinak azonban azt állította, hogy a tettes eltűnt, továbbá nem ismeri, mert egy idegen... kiderült, hogy a rongáló...Bálint külsős barátja, akiért ő ... felelősséggel tartozik.”

A tárgyaláson Heteyi László elzárkózott attól, hogy akár egyértelműen megcáfolja, akár elismerje a vádat. A szemtanúk - a bulin a büfét működtető lányok - a tárgyaláson újra azonosították Lacit. Végül Laci egy kérdésre válaszolva annyit elismert, hogy felelősség terheli a történetekért. Jutasi Bálint a tárgyaláson elismerte, hogy a padot az ő barátja törte el, de arra hivatkozott, hogy nem tudta, az iskolai rendezvényekre meghívott külső ismerőseiért ő tartozik felelősséggel. A kár megtérítését már korábban szóban vállalta, ennek ellenére ez az elmúlt egy hónapban nem történt meg.

A bíróság az ügyeket nem az okozott anyagi kár nagysága, hanem a két ügy erkölcsi súlyának különbözősége alapján mérlegelte. Mindkét esetben nagyon súlyosnak tartja, hogy a diákok nem vállalták azonnal és önként a helyszínen felelőségüket. Jutasi Bálint a későbbiekben (a buli megszakitása után, kényszerhelyzetben) elismerte felelőségét és késznek mutatkozott a rongálás okozta kár megtérítésére, ígéretét azonban nem tartotta be. Heteyi László csak a bíróságon ismerte el felelőségét, azonban a hosszas bírósági meghallgatás alatt sem mutatkozott késznek sem arra, hogy a történet tisztázását elősegítse, (nem tudtuk meg, valójában mi és hogyan történt, és mi ebben konkrétan az ő része), sem arra, hogy a történetek erkölcsi súlyát mérlegelje. Amit a történetekről tudunk, hogy ti. Laci tényleg bemászott a pult alá, és aztán a cola valahogyan tényleg eltűnt, mindenesetre azt mutatja, hogy Laci, negyedikes diák, majdnem felnőtt férfi léte re visszaélt erőfölényével az elsős lányokkal szemben, a cola eltűnése pedig megfogalmazható ügy is, hogy azt valaki ellopta. Nem tekintjük bizonyítottnak, hogy a colát Laci vitte el, de úgy gondoljuk, Lacinak kötelessége lett volna ebben az ügyben hozzájárulni a tisztázáshoz. A buliként a büfé üzemeltetését csak akkor lehet elvárni a diákoktól, ha bizhatnak abban, hogy eközben nem éri őket semmilyen atrocitás, és nem kell azzal számolniuk, hogy árujukat nyíltan vagy titokban fizetés nélkül elviszik. Ez a bizalom sérült meg, ezt tekintjük a legsúlyosabbnak, amiért részbeni felelőségét Laci elismerte. Ugyanakkor a bíróság nagyon sajnálatosnak tartja, hogy az ügy további szereplői és tanúi - amennyiben vannak ilyenek - nem jelentek meg a bíróságon és nem osztoznak a következményekben.

Kalmár Béla, szülőbíró;
Vargha Dávid, diákbíró
és Nagy Ilona, tanárbíró

1998. február 24-i határozat

**Preiszner Miklós, Komáromi Lilla,
 Lukács Mariann, Kovács Balázs,
 Varga Máté, Zwanzinger Babett
 ügyében**

A bíróság mind a hat diák ügyében azonos tartalmú, de különböző hatályú döntést hozott. Az öt diák igazolatlan mulasztásai miatt a 8.30 utáni érkezésért igazolatlan órát kap, tehát a bíróság megvonja tőlük azt a többi diáknak járó kedvezményt, hogy az öt percen belüli késés enyhébb elbírálás alá esik, és ez a döntés az első tanóra való megérkezésre is vonatkozik, amennyiben az érintettek azon részt kívánják venni. A döntés hatálya

- Varga Máté és Preiszner Miklós esetében (15 óra) a harmadik negyed vége,
- Kovács Balázs és Zwanzinger Babett (18-18 óra) esetében április 30.,
- Lukács Mariann és Komáromi Lilla (22-22 óra) esetében a tanév vége.

Indoklás

Az igazolatlanul mulasztó (legtöbbször reggel későn érkező) diákok nem vitatták felelőségüket. Különbőféle indokokra hivatkoztak, ezek között szerepeltek szubjektív tényezők és objektív okok is (pl. közlekedési nehézségek). A bíróság többek kérését mérlegelve úgy döntött, nem kívánja az érintett diákok nehézségeit azzal fokozni, hogy korábbi érkezésre kötelezi őket, viszont a jövőben szigorúbban kell venni minden perc késést. A munkaidő kezdete a Politechnikumban 8.30. Az egy-két perces késésért járó enyhébb következmény nem illeti meg azokat, akik ezzel a lehetőséggel rendszeresen élnek, és a tanóra való késői érkezéssel szemben olykor tanúsított tanári toleranciára ugyanez vonatkozik. A bíróság célja az, hogy az érintett diákok tudomásul vegyék, a jövőben az eddigieknél nagyobb önfegyelmet kell gyakorolniuk.

Gregor Judit ügyében

Judit osztályfőnökei 18 igazolatlan óra miatt keresték meg az Iskolabíróságot, de még a tárgyalás előtt Judit kezdeményezésére egy megállapodás-tervezetet készítettek el, amely szerint Judit nem növeli tovább igazolatlan órai számát és minden testkultúra órán részt vesz. Amennyiben ezt a megállapodást nem tartja be, az egy következő tárgyaláson súlyosbító körülménynek minősül. A bíróság a megállapodást jóváhagyta.

Kalmár Béla, Vargha Dávid, Nagy Ilona bírók

Az "öreg sírásó"

Jól csinálod. Így kell, ahogy tanítottalak. Látod, megint kifordult egy. Ki lehetett?! Tudott valamit, de mi lett belőle. Ez. Mindegy, hogy gazdag vagy szegény, ilyen lesz. És tudod, amikor az ember megszületik, nem tudja még, mi lesz belőle. Hát honnan is tudhatja, amíg nem kezd el látni, érezni. Csak később alakul ki a különbség gazdag és szegény között, csak később érződik a kerítés, amit egyikük nem akar átlépni. Vagy nem tud.

Álmodtam sok szép dologról, gazdagságról, szeretőkről, de mi lett belőle? Semmi! Öreg vagyok, megfáradtam, és talán álmaim sem voltak. Belefáradtam az életbe. Sok volt. Nagyon sokat tapasztaltam, nagyon sokat láttam, és nagyon sokat tudok. Olyan sokat, hogy némának kellett volna születnem. De most már megöregedtem.

Tudod, a kerítésen túl olyanok vannak, akik nem keresztényi halált haltak. Csak el vannak kaparva. A föld nincsen megszentelve, és mind szegény. Nagyon szegény. Nem bírták tovább. De tiszták maradtak. Láttam őket, ismertem sokat közülük.

De engem nem szerettek. Én nem vagyok tiszta. Mindig mocskos voltam. Ezért iszom, hogy bírjam. De itt, ezen az oldalon? Itt azt mondják, mindenki tiszta, feddhetetlen. Nem lehet rájuk mondani semmi rosszat. Dehogynem! Ám én hallgatok. Pedig mesélhetnék. De nem hinne senki egy mocskos részegesnek.

Láttam őt, a bolondot. Akkor jött vissza. Beszélgettem vele. Vagy ő velem? Már nem emlékszem mindenre, olyan régen volt. Utána megölték. Meghalt és vele minden remény. Tartósabb házat építettem neki, mint az ács vagy a kőműves. Hisz én vagyok az öreg sírásó.

Alex HaMfi s

EGY KICSIT SZOMORKÁS. DE NAGYON RÖVID VISSZATEKINTÉS AZ ÖTÖDIK TMT-RE

Igazándiból annak örülnék a legjobban, ha ezt a visszaemlékezést nem én írnám, illetve nem csak én lennék az egyetlen aki egyáltalán ír valamicskét a TMT-ről.

Amennyire tudom, senkiben sem fogalmazódott és egyben íródott le semmi arról a két estéről.

Be kell vallanom, én sem akartam ám igazán írni, mert én azt hiszem, hogy nyomultam már éppen eleget a TMT előtt. Nem beszélve arról, hogy hajt a kíváncsiság, hogy ebből vagy abból az osztályból ez vagy az a lelkes iskolapolgár hogyan érezte magát a TMT-n, meg ilyenek. Persze, ha eljött.

Aztán persze mégis írok, hiszen Judit megkért erre, és persze nem maradhat nyom nélkül ez az esemény sem.

Az egyik szemem sír, a másik nevet: Soha ennyien nem voltak még TMT-n, mint most (ezért nevet az egyik szemem). Művészet-fakultációsoknak szinte kötelező volt a megjelenés (ezért sír a másik szemem).

Nagyon sok jó produkciót láthattunk, talán egy kicsit túl sokat is, hiszen több, mint másfél órás csúszás kerekedett a végére. Nem baj, mert a produkciók tényleg nagyon jók voltak. Csak hát a filmek zsűrizésére már tényleg csak néhány fanatikus tudott ittmaradni. Nem is tudja senki, hogy ki nyert a zsűri, és ki nyert a közönség szerint. Már-már a filmes pályázaton.

A pályázatról jut eszembe: végre volt fotókiállítás. Évekkel ezelőtt már próbálkoztunk hasonló pályázatokkal, de akkor ez érdeklenségbe fulladt, de idén, köszönet a három pályázónak, születtek szép és értékes alkotások. Barta Gézának ítélte a szakmai zsűri a DIAFILM díjat, Németh Kristófnak a SZÍNES FILM díjat és Major Árpynak a FEKETE-FEHÉR díjat.

A vers és novella író pályázatra viszon kevesebb pályázat érkezett, mint azt eddig megszokhattuk. Házi zsűrünk két tagja nem adta ki a TÖLTŐTOLL díjat, viszont néhány alkotásra GOLYÓSTOLL jutalmat adott. A ceruzák szépen fogytak, hiszen a CERUZA díjat négy alkotó is kapott.

A filmek. Rekord számban készültek filmek. Szerintem tényleg nagyon jók voltak. Készítők nem sajnálták a nyersanyagot, a hétvégeket, az elveszett bónusz lehetőségeket. Csak forgattak, vágtak, szerkesztettek. Volt úgy, hogy súlyosan az éjszakába nyúltak ezek a munkák. Azt persze sohasem fogjuk megtudni, hogy a nézők, akiknek készültek ezek a filmek, mit gondolnak róluk, hiszen a Filmkritika pályázatra egy árva kis pályamunka sem érkezett. Pedig bónuszokat ígértünk érte. Ha nem, hát nem. Csak ez egy kicsit elszomorít. Mindegy. Ez csak az én bánatom.

Igazságtalanság lenne, ha nem emliteném meg azt is, hogy volt, van, és remélem, lesz is néhány igen lelkes néző is, aki ott helyben „lereagálta” filmeket, a fellépéseket.

És akkor a végén a filmes pályázat eredményei: Animáció kategóriában Horváth Szabolcs kapott díjat az Ötödik TMT animációjáért, ami valóban fantasztikusan jó. Bálint Dini Vámpírok című filmjéért, Szirmai Marci a Méking Múvi című filmjéért kapott szakmai elismerést. Én (Csoncsi) pedig azért kaptam díjat (már nem is tudom, hányadszor), hogy Csoncsi vagyok. A közönség elbírálása szerint a Horváth Csabi-Bálint Dini alkotópáros Mű-só-szóró 4 című filmje volt a legjobb.

Poli Oscart kaptak érte.

A szervezők nevében szeretném megköszönni mindazok lelkes, áldozatkész munkáját, akik segítettek abban, hogy lehessen Ötödik TMT. Név szerint nem emliteném őket, mert amilyen szivacsos az agyam, biztosan kifelejtjenék valakit.

Legeslegvégül megosztanék Veled, kedves olvasó, egy fogadalmamat: Csak akkor szervezek Hatodik TMT-t, ha jóelőre megmondja valaki a zsűrinek, hogy nekem még véletlenül se azért adjon jutalmat, mert Csoncsi vagyok. Szúrjon le, márt-sa meg bennem a képzeletbeli törjét, vagy dicsérjen az egekig a filmeimért vagy más munkámért, de meg ne próbáljon Csoncsi díjat adni nekem. Azt hadd adjam ki én magamnak.

Vagy másnak.

Csoncsi

**Szeretnél két hetet
Franciaországban tölteni?
Szívesen dolgoznál is
előzetesen ennek érdekében?**

Ha igen, érdemes elolvasnod az alábbi ismertetőt, majd a részletes pályázati feltételeket.

A franciaországi Saint Jean d'Angély-ben 1989-ben hozták létre az Európai Kulturális Központot, ahol azóta tizenöt országból - Belgium, Csehország, Franciaország, Németország, Hollandia, Magyarország, Olaszország, Luxemburg, Lengyelország, Románia, Oroszország, Szlovákia, Spanyolország, Ukrajna és Nagy-Britannia - több mint ötezer fiatal vett részt egy-egy programban.

A programok során a középkori európai történelemmel, gyógyászat-tal, irodalommal, zenével és képzőművészettel foglalkoznak, egyidejűleg három ország fiataljainak részvételével (Saint Jean d'Angély a középkori zarándokútvonalon fekszik, innen származik a program témájának ötlete). A diákok az európai középkort tanító egyetemi tanárokkal, írókkal, kutatókkal és képzőművészekkel dolgoznak együtt két hétig elméleti (előadások, viták) és gyakorlati (korongolás, festés, rajzolás, hangszerkészítés stb.) foglalkozásokon, továbbá tanulmányi kirándulásokat tesznek a környékbeli városokba: Saintes-be, Poitiers-be, La Rochelle-be, Cognac-ba, stb.

Minden ország bemutatkozik egy előadással, elkészíti saját hagyományos ételeit, középkori bankettet szervez, és vitát rendez valamilyen aktuális európai problémáról, témáról. Egy, a három résztvevő által előzetesen kiválasztott projekt-témáról anyagot kell készíteni.

A diákok háromgyas szobákban laknak a kastélyban, minden szobában három különböző nemzetiségű fiatal lesz együtt, hogy így is elősegítsék az ismerkedést és a nyelvgyakorlást.

P

A

L

Y

A

Z

A

T

A részvételi díj körülbelül százezer forint személyenként, ezért teljes ellátást, szállást és tanulmányi kirándulásokat nyújtanak. Az iskola támogatásért pályázhat a Socrates Lingua E programjához, mely a költségek (utazási költség is!) ötven-hetvenöt százalékát átvállalhatja. Esetleg megpróbálhatunk még további támogatást szerezni pl. a Soros alapítványtól, de biztos, hogy valamennyit a családoknak is fizetniük kell.

Az előzetes jelentkezést elküldtük a központ igazgatójának az 1999. március 6. és 20. közti időpontra a „Kereszteshadjáratok, harcok és változások” témakörben. Harminc-negyven diák utazhat két tanárral. A program nyelve az angol lesz, de emellett némi franciatudás is szükséges.

A pályázat során előnyben részesítjük az együttesen jelentkező osztályokat vagy csoportokat, de nem zárjuk ki az egyénileg jelentkezőket sem. Mivel az időpont a következő tanévre vonatkozik, ezért a mostani negyedikesek sajnos, nem pályázhatnak.

Előzetes feltétel a haladó szintű angoltudás, és a jelentkezőknek vállalniuk kell, hogy szeptembertől hetteente kétszer délutánonként franciatanfolyamon vesznek részt az iskola szervezésében és finanszírozásában, továbbá hogy rendszeres előkészítő munkát végeznek a projekttel kapcsolatban.

A jelentkezésnél be kell nyújtani egy legalább egyoldalas pályázatot kifejtve azt, hogy miért fontos a számára az a lehetőség, hogy megismerkedhess más országbeli fiatalokkal, két idegen nyelven kommunikálj velük, és megismerd közös európai múltunkat. Csoportok, osztályok közös pályázatot is beadhatnak.

A pályázat leadási határideje: 1998. május 8., az iskola európai koordinátoránál (azaz nálam).

Budapest, 1998. március 27-én

Varga Adrienne

Nyelvvizsga! Középfokú angol!

**Ki Ő? Rendkívüli Örömmel Sietünk Ideírni
Csodálatos Eredményéhez - Nyelvvizsgájához -
Gratulációnkat! (IFORos)**

A nyelvi munkacsoport nevében

John

KIS POLIS BRINGABAJNOKSÁGTÖRTÉNET és NAGY POLIS BRINGABAJNOKSÁGBEHARANGOZÓ 2. rész

ÚJABB EXKLUZÍV INTERJÚK !

Folytatódik a visszaszámlálás. Lapzártánkhoz március 27-hez képest már csak 30 nap, és itt a kerékpáros házbajnokság II. futama. Az előző cikk folytatásaként több versenyzőtől kérdeztük terveit, felkészülését.

Lázár Zsuzsa (96:25; 17,42 km/h; női 3. helyezett):

Sikerült összel a harmadik helyet elcsipnie, bár kerékpárját nem hibátlanul szerelték (szereltük) össze, így a verseny közben a kereket tartó egyik csavar leesett. Ez megnehezítette a teljes erőbedobással történő versenyzést. Zsuzsa erőnlétét SzabLac fitness óráin s egyéb testkultúraórákon fejleszti. Elmondása szerint tart az ellenfelektől, idén keményebb mezőnyre számít.

Molnár Lajos (65:34;25,62 km/h; ffi 10. helyezett):

A felkészülésre vonatkozóan határozott elképzelése van, de elmondta, hogy úgysem teljesíti. Úgy véli, „mindenki készül, mint atom”, így az őszi időeredményével és helyezéssel már boldog ember lenne. Szakírónk szerint – mivel budajenői illetőségű – a hazai pálya előnyét élvez. Valószínűleg elferdíti a valóságot, ködösít, igazából naponta többször megteszi a versenytávot, ha kell futva is. Lehet, hogy meglepetést okoz a tavaszi futamon? Technikai újításként felvetette, hogy idén működni fog a kerékpárja. Nézetei szerint ugyanis szerelője és ellenfele, Haász Feri, szándékosan állította váltásra alkalmatlan állapotba váltóját. De közben Feri így is megjedte „az aranylábú Lajos”-tól és inkább eltévedést színelte, hogy ne kelljen szembesülni a vereséggel. Lajos hozzátette

még:

– „Amúgy csak azért indulok, hogy sok jó arcot láthassak vendégül otthonunkban, valamint nagyon finom a túrófánk és a palacsinta.”

Ehhez hozzáfűznénk, hogy az előbbihez a Look of the Year verseny győzteseit kéne vendégül látnia, utóbbihoz meg annyit, hogy igen kíváncsiak vagyunk Lajos túrófájára, még sosem láttunk ilyent, legalábbis nekünk nincs túrófánk.

Herczeg Tamás (69:22; 24,22 km/h; fiú 1. helyezett):

Új váltójától jelentős időeredménybeli javulást vár. Régóta készül a versenyre, módszereiről nem tudunk meg részleteket. Azt elmondta, hogy minél több nyolc évest szeretne legyőzni. Az első helyezését szeretné megismételni.

Domokos Balázs (77:49; 21,59 km/h; ffi 13. helyezett)

Az őszi fordulón nem saját kerékpárral versenyzett, s ez a számára szokatlan, furcsa érzés visszavetette teljesítményét. Kölcsönkerékpár visszajár (nem előre) ? (ez gyenge) Nos, áprilisban személyre szabott eszközzel érkezik. Dobogós helyezést nem remél, de időeredményét várakozása szerint jelentősen megjavítja.

Bálint Dénes (86:12; 19,49 km/h; ffi 14. helyezett):

– „Csak annyit mondok: Lenyomom a Gavallért !”

A nevezett személyt a második helyre való készülésre biztatja a továbbiakban.

Vargha Dávid (101:08; 20,76 km/h; ffi 16. helyezett; extra táv: kb. 7 km)

Dávid túlteljesített. Becsléseink szerint 7 km extra távot iktatott közbe. Ehhez persze joga van. Átlagsebessége alapján két helyezéssel előrébb végzett volna. Kérdésünkre szerényen adja tudunkra, hogy magát kerékpáros antitalentumnak tartja. A hideg téli napokon nem készül, szerinte az alapozás úgysem határozza meg a teljesítményét. Kerekének 8-asát csökkentti 0-ra a versenyig, reméli, erőnléte nem ilyen szinten lesz. Végül hozzáfűzi:
–”Egyébként kegyetlen leszek !”

Kocsis Péter (63:01; 26,66 km/h; ffi 9. helyezett)

Lényeges technikai újításokat vezetett be. Hetekig mustrálhattuk két új kerekét, amit elrettentésül helyezett el a tanárban a szekrény tetejére. Ijesztő fekete felni, 20 mm széles gumi. Hogy miféle sötét erő az, amit sugároznak, rejtély. A leendő ellenfelek elnémulva, sápadtan járkáltak a főlélmel s tekintélyt keltő alkatrészek alatt. Kocsis tudta, hogy ilyenkor minden rivális lába remegni kezd, a véredényekben lecsökken az oxigéndús nedű mennyisége. Ez is egyfajta módszer az ellenfelek távoltartására. A kérdés csak az, hogy ijedtükben előre menekülnek Pétert lerázva, vagy éppen lemaradni kényszerülnek e pszichikai nyomás súlya alatt. Láthatjuk, hogy ez a fegyver kételtű, (jaj, mit nem mondok) kétélű. Ismeretes még, hogy Kocsis esőben, hóban gyorsabb, mint langymeleg napokon. Ez is az ő megfejthetetlen erejének-szemlének tulajdonítható, ami körülengi őt.

Hát kívánjunk sok sikert versenyzőinknek. Április 26-án felizzanak a gumiköpenyek, a tüdőlebenyek rejtett zugaiban is ismeretlen oxigénmolekulák jelennek meg, izzadságcseppek jelölik majd a hős küzdők útját. A hajtókarok nyekergését, a vázak recsegését, a feszülő láncok pattogását talán csak az ordító szembeszél süvítése nyomja majd el. E vasárnapon mindenki gondoljon egy sóhajtásnyit a résztvevőkre.

Иван Сергеевич
ТУРГЕНЕВ
(1818—1883)

RÖPI HÍRADÓ

Témák:

- Diák Olimpia
- Nőnap röplabda
- kerületi verseny
- Ferencvárosi DiákÖnkormányzat (FeDö) versenye

• II.11. 8.30 Károlyi II. V. kcs. - zárt -
Álmosan, nyögvenyelősen melegítettünk, de mint kiderült, feleslegesen, az ellenfél csapatából két fő hiányzott, tehát 3:0-ra nyertünk. Azért játszottunk barátságosat velük, de akár inkább üldögélni kellett volna, hisz a lányok tét nélkül olyan takarékosan tudnak játszani, hogy féltelmetes. Már meg is ijedtem, hogy mi lesz a következő meccsen...

• II.11. 10.00 Lauder Gimn. V. kcs. - zárt -
...de feleslegesen, mert amikor kell, össze tudják szedni magukat, és a 45 pontunkra 14-gyel tudtak csak válaszolni, pedig Eszti, Mela, Ritus, Lilla, Andi Ancsa nélkül játszott (ő síversenyen volt). Szerencsére Anita jó formában helyettesített, és nem volt probléma. Már csak egy meccs, és a hatos döntőben vagyunk!

• II.11. 13.00 Szent Imre Gimn. IV. kcs. - zárt -
Öt hónap röpi, hol jól, hol rosszul, de nagy akarattal küzdő 10 elsős leányból 7-re csökkenve (sérülés, egyéb elfoglaltság) fontos állomásra érkezünk. Találkoztunk egy olyan csapattal, ahol több elsős is jött. Ők 70, mi 66 pontot csináltunk, ami azt mutatja, hogy véres harcok árán veszítettünk 2:3-ra. Olyan meccsek is voltak, amit 17:16-ra veszítettünk, illetve amit 17:15-re nyertünk. A lányok nagyon jól játszottak, mindenki szinte legjobbját hozta. Dicséret a Barbi-Dithe-Móni-Kuglóf-Dia-Nóra-Panka-féle csapatnak. Idén még három mérkőzés, aztán az egyéb bajnokságok, de most megyünk a szalagavatóra. Éljenek a röpisek, na, meg a negyedikesek!

• II. 21. 8.30 Városmajor V. kcs. - zárt -
Sajnos a hatos döntőbe ezzel a vereséggel megyünk. 48:37 pont oda. A reggeli meccsek nem szoktak nálunk jól kijönni, 3:1-re kikaptunk. Lassan ébredtünk, nyitásrontás, gyenge nyitás, -fogadás, miközben az ellenfél jó, ez már túl sok. Ennyi.

• II.21.10.00 Berzsényi D. Gimn. IV. kcs. - zárt
Miután elmentem felvételiztetni, Mela vállalta az elsős lányok irányítását. Nem is rosszul, mert

Николай Александрович
ДОБРОЛЮБОВ
(1836—1861)

játszmát nyertünk, sőt 51 pontjukra 35-tel választottunk. Köszönet Anita, Ritus besegítésének.

• II. 21. 11.30 AKG IV. kcs. - zárt -
Kis pihenő után jött „testvériskolánk”, az AKG, ahol jól megmutattuk. 3:1-re nyertünk 55:44 pontarányal. A lányokkal meg edzőjünkkel maradarat lehetett volna fogatni.

• II. 25. 16.00 Jedlik V. kcs. - nyílt -
Meccs sok meglepetéssel. A Jedlik egy kivétellel eddig mindenkit megvert. Arra számítottam, lemosnak a pályáról, azért a lányokkal finoman éreztettem: nehéz lesz helytállni. A lányok úgy döntöttek, nem foglalkoznak a papírfomával, és az eeső játszmában 15:1-re nyertek... Már azon gondolkodtam, ők úgyis döntősök már, csak nem egy legyengített, tartalékos csapattal jöttek-Kiderült, nem, összeszedték magukat, és komoly harccal 15:13-ra megnyerték a második játszmát. Megint mi jöttünk, 15:9 ide. Hideg zuhany: 15?2 oda. Mint tudjuk, izgalmas játék a röplabda, de ennyire?! Ráadásul eddig a gyorsított (minden szerva pontot ér) ötödik játszmát még soha nem nyertük meg. És lám, most igen! 4:4, 6:6, 11:10 oda, majd 12:12 után 15:12 - nyertünk!!! 67 pontunkra 45-öt hoztak össze. Az utóbbi idő legnagyobb csatáját nyertük, igaz, hazai pályán, de váratlanul magabiztos játékkal. Ismét szépek vagytok, lányok!

- FeDő kupa 8.50 Vajda ellen

Nem jöttek el. Potyára kelt a csapat.

Kerületi Lenhossék „nagy” fiúk 15.00

A Vajda és a Leövey fiúcsapatát vertük meg, igen nagy arányban. Kis terem, belógó gerenda, rossz látási viszonyok, de ez mind az ellenfelet zavarta. Aki jó, mindenhol jó - igazolódott be ismét.

- III. 7. 8.30 Jedlik IV. kcs. „kis” lányok

Horváth Csaba edzőhelyettes vezetésével játszották a lányok a budapesti verseny utolsó mérkőzését. Bár 3:1-re nyertek, Csaba szerint küzdöttek a lányok, nyertek szettet és az utolsó játszmatól eltekintve szoros volt a harc. A novembertől tartó bajnokság mérkőzésein folyamatos fejlődés figyelhető meg, egyre jobban megy a játék, pontosabbak, magabiztosabbak a lányok, kinőttük a röpis gyermekbetegségeket (nagyrészt).

- III. 7. Nőnap Torna XI. ker.

A délelőtti középiskolás versenyen leszereltünk. 6-ból 4. és 5. hely. A saját hibáinkon kívül köszönhető a gyenge szereplés az ellenfeleknek, akik a kiírással ellentétben igazolt játékosokat is szerepeltettek. A tavaly nyert kupát vissza kellett adnunk. Na, de jött a délutáni női verseny, ahol viszont 5. és első lettünk, így egy kupát újra elhoztunk. Köszönjük D.J-nek és a vendégeknek a játékot, a szervezési hibákat tolmácsolom, azért ennek a napnak is volt értelme.

- III. 8. 9.40 FeDő kupa Gundel ellen

Az ellenfél nem jött el. A szervezők és az ellenfél ismét leszerelt.

- III. 9. 15.00 kerületi „nagy” lány

A Vajda ismert játékosokkal jött és nyert 2:1-re. Éppenhog, miután 14:13-nál a bíró egyértelműen tévedett. De hát egy meccs nem egy ponton múlik. Lesz még visszavágó, és a helyzet nem rossz, mert a papírforma szerint jobbak, de ez a kis terem eddig nekünk jobban fekszik. A Lengyel Gyula Szakközépiskolát jobban megvertük, mint a Vajda.

- III. 10. 15.30 IV. kcs. - zárt - Fiú Schulek második mérkőzésén is nyertek. Erősebb volt az 15:7-re el is veszítettük, de a fiúk hullámlázó teljesítményt mutatva ugyan, mégis 3:1-re - 52:48 pontaránytal nyertek. Gratulálok. Egy nagyon jól szerváló srác szerezte pontjaik nagy részét, és igen nehezen - néha 7 pont után - forgattuk le, de ez csapatsportág, és ebben jobbak voltunk.

- III. 21. 10.00 V. kcs. - zárt - lány döntő - első forduló a Leövey Gimnázium ellen

7:15, majd 12:15 veszítésre álltunk a Leövey ellen, akiket eddig mindig legyőztünk. Na, de... 15:3, 15:13, végül a gyorsítottban 15:11 ide, 64:57 pontaránytal. Magyarázat a gyenge kezdésre, hogy többen rossza passzban voltak. Ami viszont tán a legrosszabb, Ancsa ujjá újra kiment, és ez azt jelenti, hogy hosszabb időre nélküle kell játszsanunk.

- III. 21. 12.40 és 14.00 FeDő kupa, vegyes csapat

Az előcsatározásoknak megfelelően könnyedén nyertünk. Gratulálok a csapatnak, hogy túrta a reggeli keléseket, és sokszor potyára ment a Művelődési Házba.

HaFe

Kettő-három

Szombat reggel tíz óra. A Pannónia utcai tornateremben vagyunk. Játsszik a csapat. A Poliból igen kevesen jöttek el. Hat játékos és én. Aztán kis késéssel megérkezik a megbízott edző és segítője (Gáspár Andris és Hálószaggató Sándor Pistu). Haász Feri nincs itt. Valahol a nagyvilágban intézi dolgait. Ő sem tud egyszerre két helyen lenni, de megígérte, hogy gondolati síkon együtt dobban majd a szíve velünk, hiszen elég fontos meccset játszik a csapat. Az alapszakasznak vége, a hat legjobb csapat küzd ezután a bajnoki címért. Most éppen a szomszéd iskola, a Leövey Klára Gimnázium kanárisárga mezben virító csapata az ellenfél. Papírforma szerint csukott szemmel, megkötött kézzel verni kell őket, hiszen amióta világ a világ, mindig mi vonultunk le a meccs után győztesen. Miért lenne ma másképpen?

A meccs előtt nem megszokott kép fogad minket. Kb 20-25 néző a pálya szélén. Mind egytől-egyig az LKG szurkolója. Zászlóval, síppal, dobbal, nádihegedűvel. Buzdítják a csapatot. Mármint az övékét. Örömiük a tetőfokára hág, amikor az első szettet megnyeri a Leövey. Tizenöt nemtudommennyire. A mieink alszanak még, vagy lelkileg még nem érkeztek meg a Pannónia utcába, még csak a Deák-térnél járnak valahol. Nem baj, megszokott dolog ez. Talán még jó is a csapatnak, ha elmegy az első szett. A második szettre általában magukhoz térnek a lányaink. Most nem. Elment a második szett is. A Leövey-s edzőnő feje virít, arra gondol, hogy így hamarabb hazamehet, a szurkolótáboruk eufórikus hangulatban buzdít. Nekem, mint egyetlen Polis szurkolónak meg lóg az orrom. A bíró eddig ellenünk fűjt, a lányok még mindig alaszának. Mi lesz itt? A harmadik szettre hívó bírói síp azonban csörgőóraként is funkcionált, mert a csajok magukhoz tértek, igen szép játékkal megmutatták egyszer s mindenkorra, hogy mi is az a röplabda Polis módra. Tizenöt három. Talán négy, már nem emlékszem jól, de hoztuk a menetet. (Mindeközben megérkezett az utánunk játszó két csapat is szurkolóستul együtt, hiszen lassan közeledett az ő kezdési idejük.)

Megkezdődött a negyedik szett, Szép összjáték a mi oldalunkon. Idegeskedés a Leöveynél. Szurkolótáboruk hangereje egyre csökken, kivéve akkor, amikor mi szerválunk. Eleddig senki sem mondta nekik, hogy nem illik az ellenfél szervájába belekiabálni, megzavarva az adogatót. Én szóltam nekik.

Más kérdés persze, hogy a lányainkat nem zavarta semmiféle kiabálás. Pontosán szerváltak, jól ütöttek. Mint fénykorukban. Kettő kettő lett a szettarány. Következett a döntő, rövidített játék.

Szerencsére hamar elhúztunk, a Leövey pedig elég pontatlanul szervált. Potyogtak a pontok nekünk. Lányaink pedig nagyon meg akarták nyerni ezt a meccset. Meg is nyerték. Nem mondom, hogy könnyen, de megnyerték.

Иван Александрович
ГОНЧАРОВ
(1812—1891)

Feri Röpis híradójában szinte kivétel nélkül értékeli a csapat tagjait név szerint is. Én most ezt nem tenném, hisz nem szakmai szemmel, „csak” erős érzelmi kötődéssel néztem a meccset. Nem is értek hozzá annyira, hogy mondhassak bármi értékelést. Nem lenne jogalapom hozzá.

Szurkolói szemmel annyit láttam, hogy végre együtt lélegzett a csapat. Nem volt az eddig sajnos megszokottá vált ún. „fűjás a másikra”. Legalábbis nem annyira, mint eddig. És ez jó. Csak maradna így!

Összegzésül: nagyon jól éreztem magam ezen a szombat délelőttön is, csak egy kicsit egyedül voltam a Poli számára fenntartott szurkolói padsorban. Bár ehhez hozzájárul az is, hogy nem kielégítő az információ-áramlás ebben a dologban. Nem tudja senki, hogy mikor és hol vannak meccsei a csapatoknak, nem csodálom hát, ha egyedül vagyok. Ráadásul én is véletlenül tudtam meg, hogy lesz ezen a szombaton is egyáltalán meccs. Mert bár én vagyok az egyetlen, aki bármilyen meccsre elmegy, ha a Poli játszik, a hírek még hozzám sem jutnak el. Lehet, hogy egy kicsit jobban oda kellene figyelni erre.

Csoncsi

Kész ülünk

Talán még emlékeztek az előző számban meghirdetett Maraton Tipp Mixre.

Köszönjük a tippeket azoknak, akik vették a fáradságot, kitöltötték és le is adták.

Nos, március 8-án, vasárnap futottunk egy jót. Mármost mi, akik el is mentünk a versenyre. Kisebb tumultus, időhúzás a rajtnál, kis lökdösődés a futás elején. Lassan tisztul a terep, lehet belendülni. Nem tudom, hogy ki milyen érzésekkel futotta a saját távját, de meglepő eredmények születtek minden távon. Többekben felmerült a gondolat, hogy kicsit többet futottunk, mint kellett volna (jelzeshiányok stb.). De megcsináltuk. Mindenki saját lábán érkezett be a célba, ahol Hann Péter várta és írta a hivatalos eredményt. (Külön köszönet Neki, hogy kijött és biztatott minket. Legközelebb talán velünk is tart...)

De lényegre! Összesítettük a leadott tippeket, és - a meg nem jelentek időtippjeit nem számítva - a legközelebbi időtippet számolva a következő eredmények születtek:

Legjobban tippelő: Kónya Brigitta

Majdnem olyan jól tippelő: Horváth Róbert és Szendi Zsolt

Egy picivel lemaradva: Bálint Dénes és Fehér György

De a többieknek is volt 1-1 jó lövésük: Horváth Csaba idejét hárman is eltalálták.

A „nyertesek” a nyercemenyeiket Horváth Robitól vehetik majd át.

Az első mondatokra maguk a befutók sem igen emlékeztek, úgyhogy mindössze szemezgetni tudunk a tippekből:

„SOHA TÖBBÉ!”

„Újabb pontok... ha-ha”

„Adjon valaki egy zsebkendőt!”

„Hú, bazzmeg”

„Megyünk még egy kört?”

„Én nem vagyok normális!”

„NA, VÉGRE!”

„Anyám!”

„Vége? Nem hiszem el!!!”

„Az első tíz másodperc szófoszlányai:

huhh

ahhh

hű

be futottam

jajj

ááááh

Дмитрий Наркисович
МАМИН-СИБИРЯК
(1852—1912)

DE EZ MÉG MIND SEMMI! Mert ugyanezen játék tovább folytatódik!

A tippszelvényekhez március 30-tól lehet majd hozzájutni!

**A következő tippelési és indulási lehetőség a
Divicitta április 5-én!**

Szolnokon jártunk

(24 órás floorball bajnokság)

Előjáték:

- Hé, Felhő, nem jössz egy 24 órás teremhoki bajnokságra? Szolnokon lesz, nagyot bulizunk, meg minden! - szólított meg néhány napja egyik osztálytársam.

- De hát én csont béna vagyok ehhez - válaszoltam.

- Nem baj, úgyis megalázzuk a szolnokiakat, hisz' tudod, már milyen jól játszunk! - jött a biztató válasz.

Miért is ne? Igaz, hogy én körülbelül 4-szer, vagy 5-ször fogtam ütőt összesen, de a többiek tényleg egész jól játszottak, így számomra a cserepad biztosítva van, még játszanom se kell, biztos ez is valami olyan "öröm-hokizás" lesz, mint amilyen a röpi is volt - gondoltam, és rábólintottam a felkérésre. Közben kiderült, hogy bár ezt az akciót Lajos terjesztette elő, hivatalos kiírás az nincs sehol, sőt minden kapcsolat, amit elért a Poli a szervezőkkel, az egy bűgő hang volt, mely tájékoztatást nyújtott az egész rendezvényről. No, ezt a hangot az osztálytársaim és Dini közös erővel kifaggatták, hogy mi is lesz ez tulajdonképp, meg hol is lesz, sőt, igaz-e ez az egész. Hosszas huzavona után elérték, hogy faxoljanak nekünk egy kiírást is, melyet meglátva osztályfőnökeink is nyugodtabban bólintottak a pénteki iskolaszüneti napunk mellett (merthogy a ~~buli~~ játék péntek reggel kezdődött). Kísérőtanárt "sajnos" nem kaptunk, mindenki nagyon szomorú volt.

Bevezetés:

Csütörtök délután, végre túl vagyunk a hét utolsó tanítási napján! Közösen átkullogunk Szablachoz az ütőkért, természetesen mindenki ragaszkodik a saját, jól megszokott gólbiztos ütőjéhez, csak Sanyit és engem nem izgat, melyik ütő jut nekünk. Szablacnak feltűnik a túlzott ragaszkodás, majd miután mindenkitől megkapja a megerősítést, hogy mindenki csakis a sajátjával hajlandó játszani (Sanyival mi megint csak a vállainkat húzogattuk), megkérdezett Sanyit és engem, hogy ha nekünk úgyis mindegy, nekünk jók lennének-e az ÚJ ütők. Azzal előhúz egy kartondobozt, mely teli van ütőkkel, de nem ám olyanokkal, mint amik odafönn vannak! Ezek az ütők még nem voltak meccsen, és darabja több, mint egy ezres - tudjuk meg Szablactól. A tanáriban állók között hirtelen beindult a nyálképződés, és végül is mindenki hagyta magát

rábeszélni, hogy ezt vigye a saját ereklyéje helyett, még Gergőt is sikerült rávennünk, hogy ha másért nem, az egyen szín miatt hozzon el egyet. Szablac közben újból elmondja az árát, mindenki aláírja, hogy ennyi és ennyi darabot viszünk, Zsolt még elrak két labdát, és indulnánk is, ám Szablac még utánunk szól: "Fiúk, mint a szemetek fényére!". Leütjük a kisdobos hatot, hogy vigyázzunk rájuk, már épp kilépnénk, de Szablac még egyszer felsóhajt: "A labdák nem fontosak, de az ütők...!" Már el is szabadultunk. Mindenki forgatja, izlelgeti az új ütőt, az arcokra kaján vigyorok kerülnek, megrészegültünk az örömtől, hogy ilyen klassz felszerelésünk van, és szinte már zsebünkben éreztük a "Torna legjobbja" díjat. Ezután mindenki hazahúzott, ott gyors pakolás, majd fél nyolckor találkozó a Nyugatinál. Mindenki megjött, gyakoroltunk kicsit a kövön a gyalogosok nagy örömeire, majd kisebb nehézségek után felszálltunk a vonatokra. Hangulat a tetőfokon, döcögünk Szolnok felé. "Remélem, lesz fűtés éjjel a tornateremben" - mondta valaki. "Á, tökmindegy, úgyis hálózsákban alszunk" - jött a válasz. Ekkor, mint akit áramütés ért, tudatosult bennem; a táskám NEM azért volt olyan könnyű, mert az évek tapasztalata segítette a hasztalan holmik kiválogatásában, HANEM azért, mert a hálózsákom ott-hon maradt!!!! Nem baj, Sanya sem hozott. Nem baj, majd alszunk együtt - jött az elmés tanács... A hangulaton ez mit sem változtat, Sanyi még egyszer letépte a vészfékről a plombát (csak be akart sötétíteni (este kilenc körül járt az idő!) az amúgy sem túl világos vagonba, és azt hitte az a függöny húzókája...), szóval a jókedv megvolt.

Николай Гаврилович
ЧЕРНЫШЕВСКИЙ
(1828—1889)

Александр Николаевич
ОСТРОВСКИЙ
(1823—1886)

Bonyodalom:

Beértünk Szolnokra, ám az állomáson sehol sem látunk sárga WV Golf GTI-t, amivel el akartak fuvarozni az élénk kijövő szervezők. A Golf GTI legmerészebb becsléseim szerint is 4, max. 5 személyes jármű, és mi nyolcan voltunk, és valakinek még vezetni is kellene! Nem baj, legalább a szervezők meglennének!! Kijjebb kerülünk, és két srác feltűnően vidáman kacsingat felénk (vagy a kezünkben markolászott ütőink felé?), és közösen üdvözlnek, majd közlik, hogy ők a szervezők. Hál' Istennek, megvannak. Ám a gond az, hogy a Golfon kívül csak egy Kispolszkit sikerült szerezniük, melyekbe együtt még mindig nem férünk be nyolcan. Nem baj, fogunk taxit, és követjük őket az éjszakába. Jó 7-8 km-t mentünk, Szolnok fényei rég eltűntek mögöttünk, és egyre kíváncsibb lettem, hogy hol lesz errefelé tornacsarnok, ahol aludni és másnap játszani fogunk. A rejtély hamarosan megoldódott...

Tetőpont+dráma+tragédia+ilyenek...:

A tornacsarnok valóban nem ott volt, a srácok úgy gondolták, ahova vittek, ott csak aludni fogunk, ezután elmagyarázták, merre is van a csarnok, ahol reggel találkozunk (Szolnok legmesszebbi része, két busszal kell végállomástól végállomásig menni). A szállás 750 Ft volt koponyánként, a srácok megmutatták a szórakozási helyeket is (lánykollégium 100 méterre), és figyelmeztettek, hogyha éjjel bemegyünk a városba, még véletlenül se menjünk JOBBRA, hanem BALRA, különben nagyon eltévedünk! "Értitek, BALRA!" - (ezt a srác heves gesztiku-

láció közepette és a JOBB irányba mutogatva mondta. Kösz.)! Aztán ki is derült, mi volt az állomási derültségük témája:

- Jók az ütőitek - kezdte egyikőjük, miközben elmosolyodott.

- Köszí, most kaptuk őket, tök újak. - válaszoltuk dagadó keblekkel.

- Aha. Mi is ilyenekkel kezdtük... - kezdték. - Jók ezek, de azért megmutatnám a sajátunkat! - folytatta a srác. Előhúzott egy táskát (!), melyből óvatosan elővette ütőjét. Elővillant egy CARBON felirat, súlya kb. ötöde a mi vadiúj, istenített ütőinknek. Önuralmunk határtalan volt, állainkat két kézzel fogtuk, nehogy leessenek.

- Hát igen, ezt most vettem, 16 ezer volt. Tudjátok, kellett a világbajnoksághoz (!!!), de így is csak nyolcadikok lettünk. - közölte a srác.

Ekkor kezdtem szédelegni, és közben icipicire zsugorodni. Ütőinket dugdosni kezdtük, majd a srácoktól elköszönve elindultunk szállásunk felé. Furesa mód csendes volt mindenki, próbáltuk megemészteni, hogy ezekkel a srácokkal is játszani fogunk másnap. Esélyeinket latolgattuk: Vajon porig szégyenítenek, hülyére vernek, vagy csak megaláznak egy kicsit holnap minket? Ezt nem bírtuk sokáig, búcsúzás, majd a szobák átvétele után elindultunk, hogy belevegyünk magunkat a csütörtök éjjeli Szolnokba. Másfél óra alatt láttunk 4 járókelőt és 3 autót (ezeket csak távotól), és amikor átmentünk egy kétszer két sávú úton, és én megszokásból körülnéztem, Patkány röhögni kezdett: "Vigyázz, el ne üssön valaki!" Végre találtunk egy helyet, ahol van fűtés, sőt még játszani is lehet, igaz itt 50 Ft-ért kétféle játék nyomult: Az egyiket többen azonosították az 1986-os év legjobb játékaival, többen vélték felismerni benne az egyik első 286-os játékokat, melyben egy rákétával lehetett jobbra-balra mozogni, és közben lövöldözni. A másikat nem is mondom. Nem baj, volt darts és biliárd, szóval nem unatkoztunk, de sajnos 1-kor bezártak, így aznap hamar lefeküdtünk. Másnap csípős reggelre ébredtünk, a másik szoba meg pláne, mert náluk az éjszaka közepén kikapcsolt a fűtés (szegény Sanyi, [nuku hálósák!]). Semmi baj, elindultunk, hogy képviseljük a rendezvényen a Poli színeit. Szerencsére a buszon találkoztunk más, szintén ütőkkel közlekedő lányokkal, akik véletlenül éppen ugyanoda igyekeztek, mint mi. Az ütőiket alaposabban megvizsgálva észrevettük, hogy nem is sokkal jobbak a mieinknél. Van remény!!

A tornacsarnok nagyon klassz volt, 4 öltözővel, lelátókkal, és ami a legfontosabb, két nagy hangfallal és egy DJ-vel (akinek a kedvenc száma az új Run-DMC sláger volt, ezt kb. 25-ször leadta 24 óra alatt). A rendező srácok egyből eligazítottak minket, mi le is foglaltunk egy egész öltözőt (maradt még 3), és átöltöztünk.

Ekkor tudatosult bennem, hogy a hálósák mellett a rövidnadrág is otthon maradt. Nem baj, majd ugrálok melegítőben. Szegény Sanya viszont hosszú nadrágot nem hozott, így rövidnadrágban akart védeni (mint kapus). Ez egyenlő lett volna az öngyilkossággal, hívta fel rá a figyelmet az egyik szervező, így Sanyi megkapta a melegítőmet, én meg kaptam Gergőtől egy rövidgatyát. Rendeztük sorainkat, és az emelvényről szemléltük az elkezdődött játékot. Mint kiderült, két "nagy" csapat volt itt is, mint a röpin, csak itt kék és fehér csapatok, és ezen belül 7-8 alcsapat. Mi persze kékek voltunk. Már mint lettünk volna, merthogy kék ruha az nem sok volt nálunk, ám a szervezők ezt is megoldották, és kaptunk tőlük néhány egyenmezt. Mint kiderült, a kapus ebben a játékban térdel, és e célból a legtöbbeknek van térdvédőjük. Na, nekünk ez sem volt. Nem baj, kértünk, kaptunk, majd visszaadtuk. Gyors konzultáció, végeredmény Sanyinak kell egy térdvédő, különben kiég a melegítőm, és Sanyinak szétmegy a térde. Az előző napi meglepetés alvás (750 Ft) legtöbbször anyagilag padlóhoz vágott, ám végül csak összedobtunk a pénzt. Gyors telefonálás haza a Poliba, Lajos meggyőzése, hogy ezt a Poli ki akarja fizetni, sőt, már a röpisek úgyszólván akartak újat venni, így csak jól járnak, stb. Nem tudom, hogy, de sikerült Lajos áldását kérjem az akcióhoz. Rohantunk, hogy találjunk egy boltot, a helyiek újból próbáltak megteveszteni helytelen útbaigazításokkal, de végeredményként visszaértünk a meccsünkre a térdvédővel. Ettől fogva megtáltosodtunk. A kezdeti átlag 3:0-ás eredményeket leszorítottuk 2:0-ra, majd 1:0-ra, sőt az 5-dik meccs környékén már gólt is sikerült lőnünk! A tetőpont egy, az átlagnál egy hajszállal gyengébb, ám nálunk még mindig gyakorlottabb csapat volt, akiket egyszerűen letámadtunk! Ha Patkányról nem pattan be az 1. percben egy amúgy veszélytelen lövés, az eredmény 1:0 is lehetett volna a mi javunkra! Nem baj, így legalább a mindkét gólt mi lőttük, és kellően beindulva vártuk a visszavágót, amely csak éjjeli 1-kor volt (merthogy mindenki mindenkivel kétszer játszott). Mellesleg MINDENKI nagyon jó volt a csapatból, Gergő jó helyezkedésével gólerős játékossá emelkedett, Patkány gyönyörű passzokat adott, Thermos megtáltosodott, szinte megállás nélkül rohant, mint a mérgezett egér (bocs!), ezzel teljesen elkápráztatva a közönséget, Zsolt is bepaszszolta gyönyörű szöktetéseit, Gyuri és Feri egymást kiegyensúlyozva áttörhetetlen védelmet biztosítottak, és Sanyi gyönyörűeket védett. Szerénységemről nem ejtek szót, bár úgy éreztem, én is mindent megtettem a csapat boldogulásáért. Szóval kegyetlenül hajtottunk! A végeredmény: Az éjjeli gyakor játszott meccset megnyertük, nem is

akárhogy, porig aláztuk őket. Ezek után az éjszakai másfél órás alvások voltak a legrosszabbak, szörnyű volt tiszta kómásan feltámolyogni a pályára, bár az adrenalin mindig felébresztett minket, sőt Thermosnak még a nézők szórakoztatására is volt energiája: Az egyik bíró feltűnően ellenünk fújt, és egyszer Thermossal a kispadon ültünk, mikor ő egy ilyen fújás után elborult aggyal, felháborodva felpattant, és be akart ugrani a pályára, hogy nyomban megfojtsa a bírót, ám a gigantikus méretű (kb. 25 cm magas) összecsisztatható fal, mely a pályát volt hivatott körbevenni, útját állta, és szegény Thermos akkorát esett, hogy az egész 30 méter hosszú falat lebontotta a pálya teljes hosszában. Természetesen ez közönségsikert aratott, és az eddig csendesen morgoló nézőkből tomboló tömeg lett, az egész csarnok Thermosot élte... Mindezekkel együtt az utolsó meccs után fájo szívvel búcsúztunk a pályától és a szervezőktől, akik jövőre visszavárnak (!), és szívünket csak jobban fájdtotta az a büntetésről szóló csekk, melyet a szolnoki ellenőrök varrtak a nyakunkba. Hurrá! Az állomáson meg Áfás számlát nem akartak kitölteni a Poli nevére, merthogy az nem név, és különben is, csúnyán is néztünk (eközben a pesti vonat épp áll be), úgyhogy hagytuk a vitát...

Mindent összevetve egy állati jó bulin vettünk részt, melyen rengeteget fejlődöttünk a floorball nevű játékban (amit legtöbbször csak teremhoki néven emlegetnek), mi magunk is jobban összerázódtunk. És nem utolsósorban megbizonyosodtunk róla, hogy 24 óra játék nemcsak röplabdában, hanem floorballban is nagyon sok, és nagyon jó!!!

Felhő...

Владимир Галактионович
КОРОЛЕНКО
(1853—1921)

RÉMTÖRTÉNET

!!Figyelem, ez a cikk abszolút nem tartalmaz horror, szex és egyéb jeleneteket, úgyhogy csak 18 éven felülieknek ajánlom!!

...Hirtelen felriadt. Hanyatt feküdt egy kemény padon, a feje alatt szatyorba tekert, összehajtogatott pokróc volt. Nem mozdult, csak tekinté-
 vel fürkészte a plafont, igaz, nem látott semmit. Hallani viszont hallott valamit. Furcsa, ütemesen
 dübörgő zaj volt az, mely tompán, bár pont zava-
 ró erősséggel szűrődött be abba a kicsi és bűdös
 helyiségbe, ahol álomra hajtotta a fejét. Végigsi-
 mitotta arcát, s egy pillanatra megérezte a só
 ízét, melyet véletlenül kent a szájába. Elfintoro-
 dott, de nem törődött vele. Belesodort kétszer
 hajába, más testrészét nem mozdította, hiszen
 mérhetetlenül fáradt volt. Az időt viszont nem
 tudta, így felemelte karját, s ránézett órájára...

Éjjel fél egy... Akkor még van egy kis ideje, gon-
 dolta. Mélyen sóhajtott, majd balra fordította a
 fejét, s megpróbált a vaksötétben társai nyomára
 bukkanni. Csak kettő volt ott közülük, pedig nyol-
 can voltak eredetileg. Mindketten ütemesen szu-
 szogva próbáltak aludni, annak ellenére, hogy
 egyre más és más dallamok szűrődtek be hozzá-
 juk, egybevegyülve emberi sikoltozásokkal. Ismét
 felnézett a plafonra és elgondolkodott, hol lehet-
 nek a többiek... Talán egy szinttel feljebb matra-
 cokon fekvő? Vagy talán székeken alszanak?...

- Kit érdekel? Nekem még van fél óráam... Ponto-
 sabban 20 percem, mert még fel is kell kelnem,
 ami nem lesz rövid folyamat... - Sóhajtotta, majd
 ismét elaludt...

- Thermo, kelj fel, hallod?! - hallott egy ismerős
 hangot akkor, mikor pont kezdte volna jól érezni
 magát, hogy fekhét még 20 percet.

- 5 percünk van, barom, jó lenne, ha kelnél, mert
 még lekéssük! - Ahhh....Ez nem lehet más, csak
 Felhő, gondolta.

- Na gyere, segítsek! - Ezzel Felhő belekarolt,
 majd felsegítette. Kezébe nyomott egy tárgyat,
 mely majdnem teljesen egyenes volt, de pont al-
 kalmas arra, hogy rátámaszkodjon, mielőtt
 összerogyna.

- Felhő! Ti is aludtatok Zsolttal és Patkánnyal? -
 kérdezte a fekvő.

- Nem, most csak te aludtál. Az előző turnusban
 viszont mi. Viszont igyekezz, mert mindjárt mi jö-
 vünk. - Ezzel kiment a sötét helyiségből, az ajtót
 persze nyitva hagyta, nehogy véletlenül kint ma-
 radjon a közönség őrjöngése és a zene dübörgé-
 se. Vett két mély levegőt, majd elindult kifelé ba-
 rátja után...

...Kint megérezte, milyen hideg volt, vagy csupán
 az alvás miatt lassult le a vérkeringése, azért fá-
 zott? Remélte, hogy az utóbbi, mivel igen röheje-
 sen nézett ki, amiért vacogtak a fogai, pedig nem
 is volt hideg a teremben, ahová belépett. Beállt a
 többiek közé, Zsolt mint csapatkapitány éppen a

kezdőfelállást kérdezte, veszekedés nem volt, hi-
 szen ekkor már a 8. meccsüket játszották, és
 mindegy volt, hogy ki mikor játszik, annyira fárad-
 tak voltak. Végül is megállapodtak, marad a szo-
 kásos két csere (az ellenfelek szokásos 10 cse-
 rejátékosához képest!), most éppen Gyuri és
 Thermos ült. (Thermosnak be kellett meleged-
 nie, annyira fázott. Gyuri pedig a végetekig ki-
 hajtotta magát, ezért akart ülni első cserekörben.
 Egyedül Sanyi nem ült soha, hiszen ő volt a csa-
 pat ász kapusa. Mondhatjuk azt is, hogy szinte
 büntetésből volt kapus ((ami persze nem igaz)),
 amiért lerántotta a vonaton a plombát a vész-
 fékről, mondván: „Azt hittem, azzal kell kinyitni az
 ajtót!!”)

...Sípszó, majd a szokásos hajtás. Eddig semmit
 sem ért, hiszen csupa profi ellen kellett játszani-
 uk. Nem is sejtették, mikor elutaztak egy másik
 városba, hogy sokkal erősebb ellenfelek lesznek.
 7 meccsükből csak egy volt döntetlen, a többi
 mind vesztes játszma. Nem sokra, általában 1-0-
 ra vesztek, de így is rombolta a moráljukat,
 hogy a legjobbat hozzák és nem képesek nyer-
 ni... Pedig jó sport ez, hiszen nincs nagyobb él-
 vezet annál (még a röplabda sem!), mint egy
 műanyag labdát kergetni hosszú műanyagütök-
 kel, majd valahogy bevarázsolni azt az ellenfél
 kapujába. Ezt tudták ők is. Élvezték azt a szen-
 vedést is, amit ki kellett állniuk, sokuk le is sérült
 az utolsó játszma, a 12. végére, Zsolt az utolsó
 meccset például végig kispadról izgulta végig, de
 nem is csoda, hogy fáradt volt, hiszen remekül
 játszott és tartotta össze a csapatot végig.

Tetőpontjukat az éjjel egyórai meccsen érték
 el, ahol, mintha mindenki megtáltosodott volna. A
 cserejátékosok már az első perc végén ott álltak
 maximálisan lelkesedve a többiek játékát látva,
 hiszen mindenki fantasztikusan teljesített. Lassan
 ők is beállhattak, ezzel is friss erőt vive a csapat-
 ba, míg mások pihentek. Az előző vereség után
 egyikük sem sejtette, hogy másfél óra alatt képes
 annyit regenerálódni, hogy állva hagyják az ellen-
 felet. Zsolt még jobban összetartotta a csapatot,
 Gergő még több gólt lőtt, Patkány még pontosab-
 ban passzolt és küzdött és nem utolsósorban
 nem fejt bele a labdába, amiért már kétszer ki-
 állították. Felhő szárnyakat kapott, Felhő itt, Fel-
 hő ott, majd ismét labdaközelben. Feri a legjobb
 háttvédet játszotta ezen a meccsen, Thermos pe-
 dig gyorsabban futott, mint valaha. Sanyi pedig,
 mintha befalazta volna a kaput, egy labda sem
 hatolt át védelmén.

Igen...Azt az egy meccset megnyerték. Majd-
 nem 2-0-ra, de majdnem 3 lett belőle, mert Zsolt
 egy gólját nem ítélték meg, ugyanis magasan volt
 az ütője... Igen... Sokat hibáztak, sok szabályt
 nem is ismertek, ezért hátrányban voltak, de
 helytálltak mindnyájan. Hogy mit gondolnak a jö-
 vővel kapcsolatban?

...RESZKESS SZOLNOK!!!!!!!

Thermoska

I. POLIMPIA

1998. III. 27-29.

„Aki a babérjain ül, rossz helyen hordja azokat!”

Az olimpiai bajnokok:

Asztalitenisz

női egyéni

Jakab Judit (elsőÁ)

férfi egyéni

Szabó László (Tanerő)

női páros

Molnár Melinda - Lukács Marianna (elsőÁ)

férfi páros

Fehér György - Rácz Sándor (elsőÁ)

vegyes páros

Horváth Anikó - Tóth Csaba (IFOR)

Atlétika

női

400 m síkfutás (Nem hivatalos versenyként!)

Tőkei Tímea (SZMAR10)

2 km síkfutás

Tamás Orsolya (HaMi`S)

férfi

60 m síkfutás

Kálvin Balázs (elsőÁ)

400 m síkfutás

Bálint Dénes (McMasteR)

3 km síkfutás

Barna Norbert (elsőÁ)

12 perces síkfutás

Barna Norbert (elsőÁ)

diszkoszvetés

Molnár Lajos (Tanerő)

gerelyhajítás

Szabó László (Tanerő)

kislabdahajítás

Bálint Dénes (McMasteR)

magasugrás

Bálint Dénes (McMasteR)

súlylökés

Molnár Lajos (Tanerő)

Владимир Владимирович
МАЯКОВСКИЙ
(1893—1930)

Kerékpár

női egyéni

Bukvai Eszter (HaMi`S)

férfi egyéni

Gavallér Csaba (Tanerő)

férfi csapat

Bágyi László, Gavallér Csaba, Haász Ferenc,
Majer Tibor (Nincs Tévesztés Quartett,
Tanerők)

Kosárlabda

női

Real Margit (Polisz: Balatoni Barbara,
Bárány Katalin, Preiszner Nóra, Szabó
Krisztina)

férfi

KáVé - GYROS (Bakos Péter, Horváth
Róbert, Nagy Gábor, Sándor István, Vécsei
László)

Labdarúgás

női

elsőÁ (Horák Anna, Lukács Marianna,
Molnár Melinda, Szenkovits Lili)

férfi

McMasteR (Bálint Dénes, Barabás József,
Horváth Csaba, Kovács Tímea, Melczer
Attila)

Minitenisz

férfi egyéni

Szabó László (Tanerő)

Röplabda

női

elsőÁ (Jakab Judit, Kovács Eszter, Lukács
Marianna, Molnár Melinda, Szenkovits Lili)

férfi

KáVé - GYROS (Bakos Péter, Füzesi Dániel,
Nagy Gábor, Sándor István, Vécsei László)

Sakk

férfi egyéni

Fehér György (elsőÁ)

Teremhoki

női

elsőÁ (Horák Anna, Lukács Marianna,
Molnár Melinda, Szenkovits Lili)

férfi

Zsé (elsőÁ: Barna Norbert, Fehér György,
Gémesi Balázs, Szalai Gergely, Szécsi
Gábor, Szendi Zsolt))

Tollaslabda

női egyéni

Láng Andrea (Tanerő)

férfi egyéni

Szabó László (Tanerő)

női páros

Molnár Melinda - Lukács Marianna (elsőÁ)

férfi páros

Bágyi László - Molnár Lajos (Tanerő)

vegyes páros

Murányi Natasa - Bágyi László (Tanerő)

Úszás

női

33 m gyors

Bukvai Eszter (HaMi`S)

33 m hát

Szedlák Anita (HaMi`S)

33 m mell (Nem hivatalos versenyként!)

Bukvai Eszter (HaMi`S)

66 m hát

Bukvai Eszter (HaMi`S)

<i>férfi</i>	<i>66 m mell</i> Horváth Csaba (McMaster)
<i>33 m gyors</i> Horváth Csaba (McMaster)	<i>66 m pillangó</i> Horváth Csaba (McMaster)
<i>33 m mell</i> Horváth Csaba (McMaster)	<i>66 m vegyes</i> Horváth Csaba (McMaster)
<i>66 m gyors</i> Horváth Csaba (McMaster)	<i>4x33 m váltó (Nem hivatalos versenyként!)</i> Bukvai Eszter, Haász Ferenc, Süle Zsolt, Szedlák Anita (HaMi`S)

Külön köszönetet mondunk:

Bálint Katalinnak, aki az elsősegélynyújtó csapat egyik oszlopos tagja volt
Csombók Vikinek, aki az utolsó éjszakán sérült lábbal is eljött nekünk főzni
Csoncsinak, aki a számítógépes munkákban nagyon sokat dolgozott SzabLaccal
Czibor Erzsinek, aki elsősegélynyújtóként és vacsorakészítőként egyaránt kiváló volt
Gáspár Andrásnak, aki a játékvezetésben nagyon sokat segített
Mátéffy Arankának, aki az elsősegélynyújtó csapat másik oszlopos tagja volt
Major Árpynak, aki az atlétika során, ill. az általános feladatokban egyaránt jeleskedett
Németh Kristófnak, akinek a Polimpiáról készült fotókiállítása hamarosan látható lesz
Nagy Balázs Krisztiánnak, aki a Polimpia egyik reklámszakembere volt
Petravich Márknak, aki hihetetlenül sokat és megbízhatóan és színvonalasan dolgozott a Polimpia előtt és alatt egyaránt

Külön köszönetet mondok munkacsoportom minden tagjának: Láng Andreának, Haász Ferencnek és Szabó Lászlónak, akik az egyes versenyszámok lebonyolításában, ill. a Polimpia minden pillanatában fáradhatatlanul, nagyszélesen dolgoztak; továbbá Bálint Dénesnek, aki az előkészítésben, a technikai feltételek biztosításában jeleskedett.

ÉREMTÁBLÁZAT

		ARANY	EZÜST	BRONZ
1	elsőÁ	12	14	10
2	Tanerők	11	2	3
3	McMasteR	10	5	4
4	HaMi`S	5	11	11
5	KáVé-GYROS	2	1	-
6	Polisz	1	4	6
7	IFOR	1	2	3
8	Hado.	-	1	1
9	MáS	-	1	1
10	SzmarlØ	-	1	1
11	KorCs	-	-	1

PONTVERSENY

1	elsőÁ	227.66
2	HaMi`S	166.66
3	McMaster	113
4	Tanerők	110.75
5	Polisz	76.23
6	IFOR	39.25
7	KáVé-GYROS	22
8	SzmarlØ	21
9	Más	13.15
10	Hado.	9
11	KorCs	7.25
12	Psycho	3
12	KAndi	3

Molnár Lajos

Алексей Максимович
ГОРЬКИЙ
(1868—1936)

Polimpia!!!!

1998. 03. 27-től 29-ig a tornaházban és környékén kerültek megrendezésre az első Polimpiai játékok.

Nem volt hiány sem résztvevőkben, sem lelkesedésben, szinte minden osztály képviseltette magát. Aki ezt nem tette, az magára vessen, nem tudja, miből maradt ki!! Néhányan végignyomtuk a kb. 60 órát, és nyugodt szívvel mondhatom, hogy megérte! No, most nem csak a rengeteg éremre gondolok, hanem a pótolhatatlan hangulatra, ami a játékokat övezte.

Külön tiszteletem Andreának, Lajosnak, Ferinek, Szablacnak és Dininek a szervezést, amivel a három nap eseményeit gördülékennyé tették.

Az olimpia keretein belül sok iskolacsúcs megdőlt, az egyéni remek teljesítmények mellett csodás csapatjátékokat is láthattunk minden sportban, minden résztvevő kitett magáért.

Az egyetlen negatívumként csak a csapatonkénti egy oklevelet tudom megemlíteni. Ez kiküszöbölhető lenne!

Aki jelen volt, az élvezte, új barátságok alakultak ki, szóval ez is egy igazi Polis buli volt, amire szükség van, ezért is lenne nagyon jó, ha jövőre is találkozoznánk, ha lehet, még többen!!

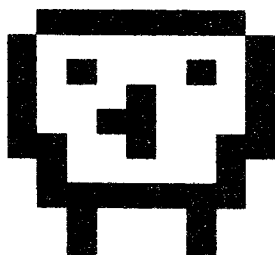
Az elsőÁ nevében: Felhő...

MAGAGOCZI, SZUPERGOCZI, UNIGOCZI...

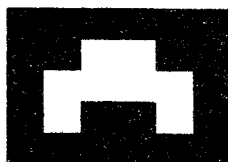
Hogyan gazdagíthatjuk virtuális énjünket (és írthatjuk a maradék valódit) ?

Tévedtem. Már megint. Az ember mindig azt hiszi, hogy többször ez nem fordulhat elő. De előfordul. Az ember ebben is téved. Eddig már számos esetben képzeltem úgy, hogy elérkeztünk az igénytelenség határához. Hogy lejjebb már nem tehetjük a lécet. Hogy a színvonaltalanság már nem fokozható. (Színvonal alatt nem a tarka csikót értem.) Hogy az emberiség a legutóbbi néhány száz (néhány ezer) évet nem hiába küzdötte végig. Azt gondoltam, hogy a mindenkori utókor csak jobb, okosabb lehet, mint az „előkor”. Jó, nem mindenki lehet akadémikus (illetve az adott korszakban sámán, varázsló, főpap, ókori filozófus stb.), de a korukat „megelőző” elmék valamit csak hagynak utódaiknak. Abban bízom, hogy ha már magunktól nem is jövünk rá dolgokra, de amit a világban élénk tárnak, abból a *belső igényesség* szerint választjuk ki a számunkra megfelelőt. Ez valószínűleg így is történik, csak kérdés, hogy hogyan áll e belső igényesség. Azt gondoltam, hogy ez az adottságunk valamelyest fejlődik az évszázadok során. De tévedtem. Már megint. Ugyanis valamelyik degenerált kitalálta a tamagocsit. Ezzel nincs is baj. Hiszen az ember mindig is annyi baromságot talál ki, amennyit csak bír. Viccből, gonoszságból, félreértésből, pillanatnyi elmezavarból, kábultságból vagy mit t'om én. Ez a képesség is egy olyan dolog, ami az embert megkülönbözteti az alsóbbrendű élőlényektől, tudniillik, hogy ordenáré hülyeségeket is kreálni tud, amiről ráadásul tudja is, hogy azok. (Jómagam is próbálkozom ilyenekkel több-kevesebb sikerrel.) De akkor a többiek rászólnak: „Na, tünés innen !”; „Te, ez vicces, jót neveltünk, de már elég.”; vagy: „Na, ez az, amit nem kéne, ez úgy baromság, ahogy van.”; vagy: „Figyelj, ezt *biztos* így gondoltad ? Valami gond van ? Jól vagy ?”; vagy: „Halló ! Ébresztő !”.

De mi is ez az ominózus találmány ? Leginkább egy nagyranőtt kulcstartóra emlékeztet. Vannak rajta gombok, meg egy kijelző, a kijelzőn egy kb. 6 × 8-as felbontású grafika, valami ilyesmi:

Szakasztott kiskutya, nem ? Vagy inkább tengerimalac ? Illetve, ha jobban megnézzük, egy helyes kis zebra-pinty néz vissza ránk. De nem túl bonyolult, összetett ez az ábra a még pislákoló elménk számára ? Annyi kifinomult részletet tartalmaz, a gyerekek (és felnőttek) lelassult, már-már megszűnő fantáziáját ez nagyon megerőlteti. Kérem, nem lehetne kevesebb pontból megoldani ? Mondjuk így:

Igaz, egy kicsit összeérnek a szemek meg a száj a fej szélével, de mégiscsak egyszerűbb. Ha már itt tartunk, és igénytelenségünknek úgyszincs határa, meg lehetne csinálni 2×2-es felbontásban is a mi kis kedvencünket (ami akár 1×1-esnek is felfogható):

Hát nem aranyos ? Ez akár felfogható kistrókanak is. Mondjuk a bal alsó csücsök a róka álla, a felső két csücsök a fülei, a jobb alsó csücsök a test a farokkal. Vagy pingvint is látni vélhetünk benne. Mondjuk alulról nézve. Vagy lehetne egy feltekeredett, gondozásra szoruló galandféreg is. Merthogy eme elektronikus csótányt „gondozni” is kell ám !

Ez a XXI. századot idéző találmány komoly felelősséget vár el tulajdonosától. Bármilyen „baja” lehet. Éhen halhat, vagy szomjan, bepisilhet, fáradt lehet és beteg, megannyi virtuális veszély leselkedhet kis kedvencünkre.

Mikor először hallottam e korszakalkotó jótéteményről, azt hittem, hogy valamilyen stratégiával rá kell jönni a kis drága élettritusára. Emlékszünk a tetriszre, ahol volt még valami teljesítenivaló, valami ügyességet, kreativitást igénylő feladat. De itt ?! Elő van írva, hogy ha A típusú baja van, nyomjuk meg az A gombot, ha B típusú baja van, a B gombot, ... stb. Mi ez ?! Ha még csak egy ötéves gyerek a gyengécske fantáziáját szeretné megmozgatni, de hogy egy 18 éves, egyébként egészséges, rendes gimnazista örömet találjon egy ekkora ökörségben ?! Kérdő tekintetemre a válasz: „De olyan aranyos !” Mármost micsoda ? Ez a 6x8-as felbontású kockamajom ? Itt tartunk ? Ennyire virtuálisak az érzéseink is ? (Köszönjük neked, Számítógép !)

Elgondolkoztam e találmány továbbfejlesztésén, akadt néhány ötletem.

1. ötlet: MAGAGOCSI

Ilyen alapon beépíthetnénk egy elektronikus gombnyomogató alkalmasítást, ami a virtuális állapot virtuális segélykiáltására a megfelelő gombot virtuálisan benyomja, ezzel megoldja a problémát. E kis kombinációt hívhatnánk „magagocsi”-nak. A kis aranyosi csak a zsebünkben kell hordanunk, és nyugodt lehet maradék virtualizálódó lelkiismeretünk. Az őrzőprogram éberem őrködik tamagocsinak álma felett, békésen éldegélnék a plasztik dobozokban, míg meg nem halnak. Ezután már csak virtuális temetésükről kell gondoskodni és egy siratóprogramot kell hívni a Netről. (Ez is megérne néhány magvas gondolatot.)

2. ötlet: SZUPERGOCSI

Vehetnénk egy úgynevezett „szupergocsi”-t, amit ráköthetünk a sajátunkra, és az – beépített elektronikus gondozóprogramja révén – gondozni fogja kedvencünket, sőt az igazi Szupergocsin több bemenet – egyfajta virtuális emlékező vagy tápcsatorna – csüngene, amire rácuppanhatnának barátaink (ha még vannak egyáltalán) kedvencei is. Így rengeteg időnk maradna egyéb agy-, és lélektisztító virtuális baromság üzésére.

3. ötlet: UNIGOCSI

Ha már úgysem kell kitalálnunk, hogy mi baja, akkor vehetnénk egy „unigocsi”-t. Ennek bármilyen baja is van, egyféleképpen jelez: „Press the button !”, és ekkor ne is kérdezzünk semmit, nyomjuk meg az egyetlen nagy problémamegoldó gombot a kis szerkentyűn és máris kész. Minek vesződni három-négy gombbal, ha az univerzális Nagy Megoldógomb mindent megold ! Gondolkoznunk meg még annyira se kelljen, hogy a kis képernyőn villogó betűjelet beazonosítsuk a gombokon levő betűjellel.

4. ötlet: SEMMIGOCSI

Ez az 1. és 2. ötlet továbbfejlesztése lenne arra az esetre, ha már a hön áhított nyugati-amerikai „kultúra” annyira elterjedt, hogy végképp megszűnünk gondolkodni, érezni, a fantáziánk sikeresen kiirtódott és már csakis és kizárólag virtuális zenéket (ez már lényegében fennáll), műhangokat, számítógép által gyártott filmeket, „lehívható” műanyag ételeket falunk (erről később), és lebutított agyunk már csakis a jól kimunkált reklámok alapján dönti el, hogy melyik virtualitást melyik után ontsuk kiüresedett agyunkba. Na, ekkor jól fog jönni, hogy egyszerűen bérelhetünk egy „Rent-a-Tam” cégnél egy virtuális (akár kulcstartó formában sem létező) kedvenct. Befizetünk egy összeget (bocsánat, majd elfelejtettem, ezt is inkább átutaljuk, nehogy egy élő (?) emberrel kéne valódi szavakat váltani), és e pillanatban a virtuális kedvenc is már csak virtuálisan (ez az igazi, mi ?) létezne és nyomogatná saját virtuális gombocskáját virtuális problémái esetén egy ilyen tamagocsi - lerakatban. A befizetett összeggel arányos ideig éreznénk, hogy „gondoskodtunk” valakiről. (Iszonyat.)

Végül: HUMANOGOCSI

Lehet, hogy megoldják jövőnk bölcs alakítói, hogy születésünkkor rendeletileg beépíttetik mindenkibe egy ilyen Gomb, és ettől fogva bármilyen bajunk van, csak megnyomjuk azt, és minden rendben lesz. Agyunkba is talán kapunk egy kis chipet, halántékunkra meg egy inputot, csak hogy hatékonyabban tudják a nagy számítógépes cégek ontani belénk csillogó-villogó látszatvilágukat. Persze elhithetve velünk, hogy ezt csakis a mi érdekünkben teszik. (Ez már ma is valahogy így működik.) Afféle „humanogocsi”-ként üreskedhetünk tovább. Lehet, hogy szeretkezni is már számítógépekkel fogunk ? Na ez az a világ, amiben nem szeretnénk élni. Persze ebben az általatos annyira vágott világban ÉLET-ről nem is igen beszélhetünk, hiszen mindenki már egy nagy virtuális világ része lesz. Csak tudnám, hogy miért hajtja mind több és több ember önként a fejét a Nagy Agypusztítás szolgálatába ?

Úgy érzem, ez az a pillanat, amikor be kell fejeznem e cikket. Még mielőtt olyant írnék, hogy megbánnám. Sajnos még vannak indulataim, érzelmeim. Lehet, hogy túl keveset Interneteztem még.

Eg veletek, barátaim ! (Nem tudom, ez a szó jelent-e még valamit valakinek.)

(Folyt. köv.)

Kedves naplóm

Sophie Troának hívnak. Egy Franciaországbeli kis faluban élek férjemmel együtt. (Óh, mily buta vagyok. Látszik, hogy még soha-sem vezettem naplót. Pedig ez az egyedüli mód arra, hogy az utókor megtudja majd, hogy egy magamfajta kofa hogyan is élt.)

Sophie Troának hívnak. Egy kis faluban élek együtt a férjemmel. Saját élelmiszereket árulunk a piacon. Nagyon nehéz megélni ebben a szakmában, főleg ha falun él az ember.

1789-et írunk. Hosszas gondolkodás és töprengés után elhatároztuk, hogy felköltözünk a városba. A NAGY VÁROSBA: Párizsba.

Nagy reményekkel vágunk bele a költözködésbe, remélem, hogy semmi nem fog megakadályozni az álom megvalósításában.

1789. május 5.

Szerencsésen megérkeztünk Párizsba. Bár volt egy-két kisebb incidens, de azt hiszem, hogy ennyi belefért. Már itt vagyunk egy pár hónapja. Szó se róla, sokkal jobb itt, mint vidéken.

Csak egy baj van, hogy Franciaország most hatalmas változásokon megy keresztül.

Épp a mai lapban olvastam, hogy Versailles-ban a király megnyitotta a rendi gyűlést. A harmadik rend együttes ülést és fejenkénti szavazást követelt. A kívánságukat elutasították.

A papság és a nemesség tagjaival együtt Franciaország nemzetgyűlésének kiáltotta ki magát.

S a párizsi nép fegyveres tömegmozgalmává szélesedett a harmadik rend vezette politikai engedetlenségi mozgalom.

Szövetségre léptünk a harmadik renddel. Sajnos a 80-as évek rossz termései teljesen elkésertenek engem és a lakosságot egyaránt. Szörnyű látnom, hogy a polgárság egy része éhséglázadásokba bocsátkozik.

1789. július 14.

Délelőtt épp a piacon árultam, mikor meghalottam a Párizs-szerte zúgó harangokat. Tudtam, hogy valami nincs rendben. Szégyellem bevallani, de nem nagyon értem, hogy mi is folyik itt igazából. A külvárosok népe a Bastille ellen vonult. A nyolctornyú erőd négyórás harc után esett el. (Ezt már megértettem.) Kitért a forradalom. A nemzetgyűlés hozzákezdett az alkotmány kidolgozásához.

A forradalom jelei a mi szerény életünkben is megjelentek. A férjem sokkal ingerültebb, már nem a régi. Én meg aggódok a bolt miatt, mivelhogy új helyet kell keresnem, mert a régit már beszüntették.

Szerencsére polgári vezetéssel községtanácsok alakultak, melyek saját védelmükre fegyveres nemzetőrséget szerveztek. Nemzetőrségünk parancsnoka: La Fayette márkí.

Közben a forradalom áterjed a falvakra. Mindenki nagyon fél. Ez a félelem hozzájárul ahhoz, hogy a nemesség és a papság önként lemond a legfontosabb feudális kiváltságokról.

1789. augusztus 4.

Nagy meglepetésemre kihirdették az Emberi és Polgári Jogok Nyilatkozatát. A dokumentumot olvasgatva megragadt bennem néhány mondat. Ha megengeded, napló, akkor ezt igyekszem lejegyezni:

A francia katolikus egyház birtokait nemzeti tulajdonba veszik, és áruba bocsátják. (Ez megerősíti a földvásárlásra képes vállalkozói-paraszti réteget.)

Megszüntetik a céheket, fölszámolták a belső vámokat.

Bevezették az egységes méterrendszert is. Teljesen új mértékegységeket fogunk használni. Szerintem ez egyszerűen fantasztikus. Bár egy kicsit tartok a használatától, de majd biztos belevőök.

1790. november

Sajnálom, hogy ilyen hosszú időn keresztül nem írtam. Fantasztikus dolgok történtek velem, ugyanis júliusban megszületett az kisfiam, mikor már teljesen lemondtam a kisgyerekről. Igaz, hogy nem a legjobb időben született meg a kicsike. Teljesen bearanyozza az életemet, s azóta a férjem is sokkal jobban odafigyel rám.

A másik jó hír, hogy a rokonság is felköltözött Párizsba, mivelhogy nem tudtak megélni a faluban. (Persze ez az utóbbi, nem a jó hírekhez tartozik.)

Александр Николаевич
РАДИЩЕВ
(1749—1802)

1791-es év

Az 1791-es alkotmány a felvilágosodás szellemében fogant. A tényleges hatalmat a választott képviselők közül álló törvényhozás kezébe tették le. A választójogot és megválaszthatóságot meghatározott értékű adó fizetéséhez kötötték. A katolikus egyházat az állam tartozékának tekintették, a papokat az állam fizette.

Kisfiam lassan egy éves lesz. Szerencsére egészségnek örvend. Még mindig nagyon szűkösen kell, hogy éljünk.

1791. június 20.

Mesélte a szomszédasszony, hogy XVI. Lajos és családja szökést kísérelt meg. S állítólag a királyság intézményének a tekintélye teljesen megrendült.

1791. július 17.

Most már teljesen királyságellenes hangulat van (itt Párizsban). Ez az egész a Mars mezei tüntetéssel végződött. A La Fayette vezette nemzetőrség belelőtt a király lemondását és a köztársaság kikiáltását követelő ötvenezer tömegbe.

1791. október

Ebben a hónapban ült össze 745 fős nemzetgyűlés, s új képviselőkkel kezdte meg a munkáját. Az új nemzetgyűlésben számottevő volt a köztársaságot igénylők táborra, a középréteget képviselő girondisták. Náluk radikálisabb elveket képviselnek a jakobinusok. Nagyon kevesen vannak kb. 130-an (a girondistákkal együtt!!!!)

Ezek a "pártok" egy-egy hasonló felfogású nagyobb csoportot jelentenek. Sajnos mindegyikünknek el kell fogadnia a tényeket, mivel lehet, hogy az alkotmányos monarchia és a néptömegek szövetsége véget ért, de a forradalmon belüli harcot semmi sem akadályozza meg.

Sajnos még mindig a belpolitika legfontosabb tényezője a háború vagy a béke.

Az imént tudtam meg, hogy a nemzetgyűlés a háború mellett döntött. Ahogy a szomszédasszony fogalmazza: "Exportálják a forradalmat." Humoros.

1792 nyara

Ahogy múlnak a hónapok, úgy egyre hisztikusabb hangulat válik Párizsban.

Férjem nagyon beteg lett. Már láttam rajta, hogy sápadt, de nem gondoltam semmi rosszra. Kiderült, hogy valami fertőzés támadta meg. Most feküdnie kell, de tudom, hogy nélküle nem tudom csinálni a kereskedelmet, így nem tudom, hogy mi lesz velünk.

1792. augusztus 10.

A jóslatom bevált. Sans-culotte felkelés tört ki Párizsban. A felkelők átvették a hatalmat a községtanácsban, és megostromolták a királyi palotát. XVI. Lajos a nemzetgyűlésbe menekült.

A királyt felfüggesztették, és a Temple épületbe zárták.

Azostromállapot állandósul.

1792. szeptember 2.

Kitört a pánik. A börtönökben tartott embereket lemészárolták.

1792. szeptember 20.

Valmynál a francia csapatok megállították a porosz hadsereget.

Összeült az új, általános választójog alapján megválasztott törvényhozó testület. Egyhangúlag kikiáltották a köztársaságot.

Az az igazság, hogy nem tudom, miként vélekedjek ezekről a dolgokról. Még furcsa ez az új állapot, de azt hiszem, hogy meg kell szoknom.

A férjem már teljesen rendbe jött. Az üzlet megyeget, de valószínű, hogy egy másik üzletágba vágunk bele. Kisfiam már majdnem két éves. Jó egészségnek örvend, szerencsére. Már beszél is egy icipicit. A járással még bajok vannak. Nagyon aranyos.

Törvényt hoztak a polgári anyakönyvezésről, és engedélyezték a válást. Az eljárás szerintem igen egyszerű, és nem kerül sokba.

Innentől a házasságkötés magánjogi szerződés lesz. A szentesítésre a helyi törvényhatóság képviselői előtt kerül sor. Az egyházi szertartás már nem kötelező.

Hogy honnan tudom ilyen jól a dolgokat? Egy előadást hallgattam végig, mivel a férjem és én törvényesen szeretnénk házasságot kötni.

1792. december

Megnyitottunk a kocsmánkat. Nem egy nagy hely, de legalább nincs sok gondunk vele. A forgalmunk elég jó, nincs okom a panaszkodásra.

1793. január 21.

XVI. Lajos bíróság elé állítását a jakobinusok szorgalmazták. Állítólag Gironde elismerte a király bűnösségét, bár nem akarta a halálát okozni.

XVI. Lajost fejenkénti szavazással 361-360 arányban halálra ítélik és kivégezik. Nagyon lesújtott a halálhíre. Amint láttam, nem csak én vélekedek így a haláláról. Látszik, hogy vannak még olyan emberek, akik éreznek valamit.

1793. február 24.

A konvent megpróbálja tartósan rendezni a problémákat. Kimondja, hogy összesen 300 000 újoncra van szükség, és ezt megfelelő arányban lebontva, az egyes megyékre róttá ki. Egyesítik a régi hadsereget és az önkéntesek alakulatait.

1793. június 2.

A hatalom a jakobinusok kezében van. Drasztikus intézkedésekkel koncentrálták az erőket. Az emigránsok kiárúsított birtokait kisebb parcellákban és részletfizetéssel is meg lehetett vásárolni.

Николай Михайлович
КАРАЗИН
(1766—1826)

Úgy látom, hogy döntően a városi sanc-culotte-ok voltak a diktatúra támogatói és közvetlen haszonélvezői. Tömeget képviseltek, könnyen befolyásolhatóak és mozgósíthatóak voltak. Szerintem abban bíztak, hogy majd az állam tartja el őket.

A jakobinus kormány eddig még soha nem látott mértékben soroz.

A jakobinus szervezet kötelező és ingyenes oktatást állapít meg a fiúknál 5-12, a lányoknál 5-11 éves kor között. Az oktatás javasolt nyelve a francia. Ennek nagyon örülök, mivel az én gyermekkoromban nem volt lehetőségem a tanulásra. Legalább az én kicsi fiam kapja meg azt, amit én nem kaphattam meg.

Kaptam a nénikémtől levelet. (Tudni kell róla, hogy falun él.) Azt írja, hogy ott vidéken nem annyira azonosul a gazdaság túlhajtott központosságával.

„...Sajnos ide is elért az élelmszer-rekvirálás és a katonai kényszorsorozás, ami persze itt nem népszerű. Az utcánkban lakó férfi (Pierre), a kocsis ellenszegült valamiféle kérésnek, s azon nyomban elrettentő megtorlásban volt része. Úgyhogy figyelmeztetek, hogy tartsatok be mindent, amit követelnek. Mondd meg minden egyes ismerősödnek! Ezt ne feledd!...”

Úgy tettem mindent, ahogy nénikém kérte. Ez még mindig nem volt nekik elég. Feiállítottak különleges bíróságokat. Itt fellebbezni nem lehetett, védő nem volt, az ítéletet rövid időn belül végrehajtották. Nemrég olvastam adatokat a halottak számáról, iszonyatosan elrettentő volt.

Tudomásom szerint létezik konvent. Sőt kiadnak egy újabb alkotmányt. Az 1793-as alkotmány az általános és közvetlen választójog alapján áll. Kimondja a munkához, közsegélyhez, művelődéshez való jogot. De a valóságban a konventnek semmi hatalma sincs.

A jakobinusok működésének a kulcsa a honvédelem. Elsőként alkalmazzák az úgy-

nevezett totális háborút. Ennek lényege - férjem mesélte az elmúlt napban - az általános hadkötelezettség, az általános mozgósítás, a jegyrendszer. Az új hadsereg szóbeszéd szerint legyőzhetetlen. Ezt folyamatosan bizonyítják.

Szerencsére a kis kocsmánkat teljesen békén hagyják. A forgalom már valamivel növekedett. Úgy érzem, hogy az emberek, az italba fojtják a bánatukat, gondjukat. Ami persze jó is, meg nem is.

A család most már egyre többet van együtt, ami szerintem jót tesz mindenkinek. Úgy érzem, hogy talán most kezdünk igazán egyenesbe jönni.

Felfrissítik a tisztikart, tábornokká neveznek ki több alacsony származású, tehetséges fiatal tisztet, s így legalább mindenkinek meg van a lehetősége a bizonyításra.

1794

A forradalom legjelentősebb újítása az oszlopban történő roham. A 12-24 fős mélységű oszlopokból tömeges rohamuk könnyűszerrel át tudja törni az ellenség vonalait. Egyszerűen káprázatos, hogy mikre jönnek rá az emberek. Én, én nem is tudok ehhez mit hozzátenni.

Nyárra a francia hadsereg minden fronton ellenséges területre lépett. A terror a belpolitikában is eredményes. A lázadó megyéket térdre kényszerítik. Úgy beszélnek, hogy nem tudják, hogy hogyan tovább.

Az biztos, hogy a jakobinus tábor soha nem volt egységes. A rabságban tartott konvent fellázad.

1794. július 27.

Vád alá helyezik Robespierre-t, (ő vezette a robespierre-i centrumot. A személyes leszámolást sem nélkülöző akcióban maga a jakobinizmus is véglegesen megrendült.) a községtanácsba menekül. Elfogják őt és társait.

Az újságban olvastam, hogy a köztársaságunknak vannak ünnepei.

Az időszámítás a francia köztársaság kikiáltásával kezdődik. Az I. év 1792. szeptember 22-vel indul. A naptár 12 hónapra osztja az évet. Minden hónap egységesen 30 napból áll.

Köztársaságunk négy fő ünnepe:

- július 14. (a Bastille bevétele)
- augusztus 10. (a királyság bukása)
- január 21. (XVI. Lajos kivégzése)
- május 31. (a Gironda elleni párizsi felkelés napja)

Azt hiszem, hogy nem vagyok valami jó naplói-író, így arra az elhatározásra jutottam, hogy abba hagyom. Végül is a céloknak kitűzött dolgokat mind elértem.

Van egy szép családom, egy kis kocsmám s egy forradalomról szóló naplóm.

Koritz Barbara - KAndi

Jobbulást, Barbi! a szerk.

Виссарион Григорьевич
БЕЛИНСКИЙ
(1811—1848)

Tamás Orsolya: Ha kialudt a tűz

Mozdulatlanul fekszem,
hagyom, hogy a testem elernyedjen.
Nincs aki most meglessen,
Lebegj te is mellettem.
Miért keressem azt,
Ami már elmúlt?
Könnyem a jövőbe hullt,
De testem nem aludt,
Lángra gyúlt, s mikor
Kezem a pohár után nyúlt,
Tudtam hogy a tűz irántad
Már rég kihuny.

Csak az alkohol mámorában
Tudtam érezni, s számomra
Már nem volt könnyű létezni.
Mikor az ajtón belépett,
Nem tudtam a szemébe nézni,
De megkérdeztem tőle,
Kér-e valamit enni, bár már
Akkor tudtam, hogy a zakóját se fogja
levenni.
Mégis az ágy felé tekintett,
Nem szólt semmit, csak legyintett,
A cigaretta után
Egy halkat köhintett, aztán
Megfordult, és az ágyra ülvé
A szemével intett.

Jenei Gabesz versei

Az őrült a kezét a magasba nyújtja.
Szorongó nyögésnél többre már nem
futja
hangjából... Hajnalban sikolya
ébredt,
Mikor a hajnal a szívébe tévedt.

* * *

Siratni kell a múltat,
ha épp halott a jelen.
Emlékezni, de csak hogy
a jövő jobb legyen.
Ne hozd fel a múltat,
a múltat mint vádat.
Múlttal és jövővel
ne öld meg a mádat.

Сергей Александрович
ЕСЕНИН
(1895—1925)

Tanár Úr, kérem!

- folytatás -

3. Vita egy árajánlat körül a piacon. Az
eladó megkapja a magáét, de ke-vesli.
Később visszafizeti háromszor is.

4. 88 unalmas nap a tengeren, mire a
hal kifog egy halászt, bár elég sat-nya
már szegény. Ezért neki adja a csontját.
Egy életre való tanulság: a halat el lehet
pusztítani, megenni nem.

folyt. köv.

Csutak

Александр Иванович
ГЕРЦЕН
(1812—1870)

Pásztori jelenet

Egy lány érzései

Szeretem őt, de nem tehetem meg! Menjen már innen, hagyjon itt engem! A múltkor, tudom, hogy amit mondtam, hiba volt. Nem szabadott volna ezzel áltatnom őt. Apám nem fogja engedni, hogy hozzámenjek. Nem olyan családból való. Igen, a múltkor, amikor a kertben sétáltunk és ránk talált, tudom, hogyan zavarta el. Elkergette, „Neki nem szabad itt lennie!” - mondta. Most mégis itt van! Miért nem tudja megérteni, hogy közöttünk nem lehet semmi. Csak kínoz. Tudja ő is, hogy szeretem, tudja, hogy mindent megtennék a világon érte, de az apámmal hogyan szálljak szembe? Nem szabad ezt így tovább folytatni. Legyek már egy kicsit erősebb! Döntsek végre, vagy őt választom, vagy meghajlok apám akarata előtt és örökre elküldöm az életemből. **ÖRÖKRE!** Dehát hogyan,

hiszen szeretem. Jaj, nővérkém, kérlek, segíts! Nem tudom, mit csináljak.

Dehát hogyan is érthetnéd te ezt meg. Neked ott van a férjed, aki szívből szeret és akit te is szívből szeretsz. Boldog vagy, nincs mitől tartanod. Apánk beleegyezett a házasságodba, hiszen gazdag, befolyásos ember fia, és ő maga is már jártas az efféle dolgokban, de Alfonz, az én szerelmem nem dicsekedhet el mindezekkel. Nem, nem olyan gazdag, nem is szegény, de apánknak ez nem elég. Neki nagy földbirtokos emberre fáj a foga.

Nem, nem fordulhatok hozzád, neked mindig minden olyan egyszerű, olyan könnyedén megy minden, te hogyan segíthetnél nekem? Csakhát senkihez nem fordulhatok, nem érti meg senki. Szegény jó anyánk már meghalt. Apánk új feleségéhez nem mehetek. Ahhoz a veperához? Isten ments! Nem maradt senkim rajta kívül. Egyedül Alfonz! Csakis ő. De atyánk még őt is elveszi tőlem, neki semmi sem elég. Rajtunk akar meggazdagodni. Én ugyan egy árva garast sem fizetek neki. Abban biztos lehet.

Szavak, szavak, szavak ezek mind csak szavak! Ártalmatlan gondolatok! Nem érnek semmit! Amikor meglátom apámat, ezek mind eltűnnek és helyettük effélék lépnek: „Igen apám. Ahogy akarja, apám. Minden úgy lesz!” Miért nem adott nekem az Isten ennél egy kicsivel több bátorságot? Miért nem? Ha szembe mernék vele szállni?

Vagy meghajlok apám akarata előtt, miszerint hozzá megyek a gazdag és nemes gróf Arnoldhoz. A szomszédunk fiához. Elmegyek még ma apámhoz és bejelentem a szándékomat. Ha nincs más kiút. Ezt kell tennem.

Vagy várjunk csak, mégsem! Azt hiszem, megvan a megoldás! Megszököm vele! Ez az, meg fogunk szökni! Csakhát hogyan? A testvérkémet nem vonhatom bele ebbe, ha megtudná, hogy nekem segédkezik, hát azon nyomban kitagadná, vagy örökre megkeserítené az életét. Őt nem szabad belevonnom ebbe! Ő boldog életre született.

Tudatnom kell e tervemet valahogyan Alfonzzal. Dehát a nővérem jelenlétében nem tudom. Félre kéne hívnom, csak hát hogyan, hogy neki nem tűnjön fel semmi. Jaj, de nehéz! Istenem! Megvan! Ma este megírom neki a levelet, amiben lefestem előtte részletesen a tervemet. Holnap, mikor újra belopózik majd kertünkbe, egy óvatlan pillanatban a zsebébe csúztatom. Majd ő ugyanígy tesz holnapután. Ha ő is szeretné, akkor megpróbálom úgy intézni, hogy egyszer a nővérem nélkül is beszélhessünk egymással. Majd egy éjszaka megszökünk, és valahol egy eldugott, kis településen megházasodunk. Senki nem fog tudni erről, csak mi ketten.

És, ha nem sikerül? Nem, sikerülnie kell! Kell, hogy sikerüljön! Boldogok leszünk, csak mi ketten, egy kis tanyán élünk majd. Ő kinn a mezőn dolgozik majd, én meg hol a házban foglalom el magam, hol pedig neki segítek majd. Boldogan fogunk élni! Vagyon, földbirtok nélkül is! Igen ennek így kell lennie.

Szaller Móni

Ajánló oldal

Két jó (nő)

Ha ez így megy tovább, elvesz a kenyerem. No, azért nem ilyen szomorú a helyzet, valójában örülök, ha jót írhatok.

Persze, kell ehhez valami, ami nem a véletlen műve: néhány név, ami nem „csak úgy”, divatból lett klasszikus: Molnár Ferencről és Verdiről beszélek, az Üveg cipőről és a Traviátáról. Ugye mindenki hallotta már ezeket a címeket, az is, aki nem látta egyik előadást sem, aki nem ismeri egyik sztorit sem, az is, aki nem színházba és operába járó ember. (Ez utóbbi rám is vonatkozik.)

Molnár Ferencről mindenkinek a Pál utcai fiúk jut eszébe, pedig érdemes tudni, hogy hibátlan drámaíró is. A magyar polgári színház talán legnagyobb alkotója, aki olyan tökéletes dramaturgiai érzékkel, virtuóz szókinccsel, fantasztikus jellemábrázolással, pontos arányérzékkel, finom humorral ír, hogy ha valaki ebből előadást csinál, és megpróbál valami „mondanivalót” beletuszkolni *plusz*, akkor csak elrontani tudja azt, ami kész, kerek, egész.

Szerencsémre én egy korrekt „rendezetlen” előadást láttam Ács János „rendezésében” az *Új színházban*, jó színészekkel, gyönyörű díszletek között. És ez nem kevés, sőt... Egyre komolyabban tudom értékelni az ilyen tisztességes munkákat, ahol mindenki végzi a dolgát, és tudja, hogy ha valami egyéni szint próbál belevinni, elszürkül az előadás, és az *egész* látja kárát. Persze könnyű Ács Jánosnak, ő egy *rendező*, ért a szakmához, tudja mi a dolga, *van* gyakorlata és tehetsége, már bizonyított, és *nem* a világot *akarja* megváltani - szerencsére... *Így aztán van rá esélye!* (Ellenben azokkal a botcsinálta színészrendezőkkal, akikből egyre több van, és akikre az előbbi felsorolás minden tagmondatának az ellenkezője igaz: *Nem* rendező, *nem* ért a szakmához, *nem* tudja mi a dolga, *nincs* gyakorlata és te-

hetsége, *nem* bizonyított soha, és persze *meg akarja* váltani a világot - sajnos... *Így aztán nincs esélye!*)

Az operához aztán tényleg nem értek, tehát nem lenne tisztességes dolog a *tetszik* - *nem tetsziken* kívül mást is írni. És ez az előadás *tetszett!*

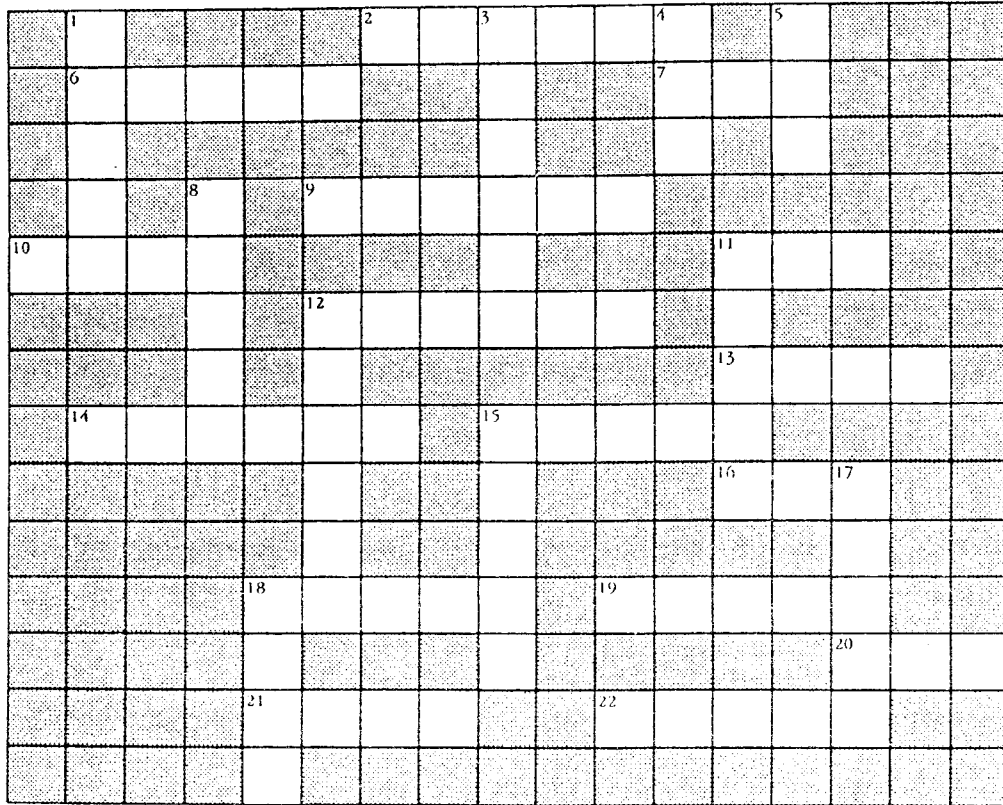
Hazafelé menet elgondolkodtam: Azok az emberek, akik részt vettek ennek az előadásnak a létrejöttében, minimum húsz évig tanultak (a hangszerükön, énekelni, karvezetni stb.) Szóval megdolgoztak a tapsért! Istenem, ha ez a prózai színházakban is így lenne, micsoda előadásokat láthatnánk!

Антон Павлович
ЧЕХОВ
(1860—1904)

HBOR

Rätsel2

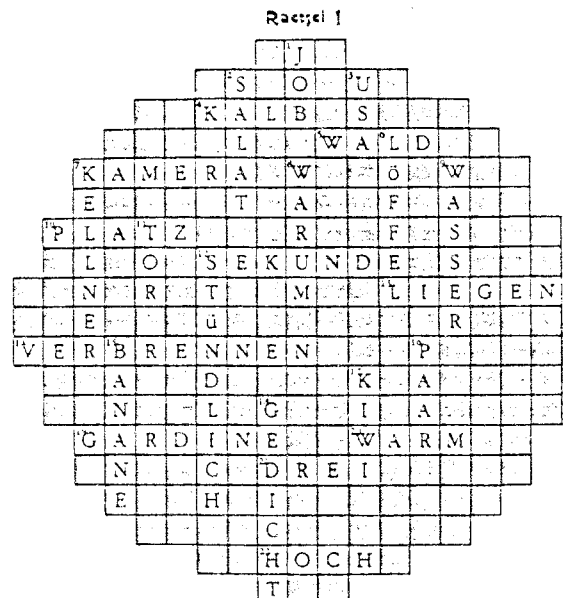
waagerecht
----

2. Werkzeug zum Schneiden
6. flüssiger Niederschlag
7. Lokomotive
9. er hat einen Mord begangen
10. Ende des Wettlaufs
11. Technischer Überwachungs-Verein
12. listig
13. Zimmer
14. nicht die Kaelte
15. nicht schwach
16. gefrorenes Wasser
18. Schauspiel
19. flüssige Speise
20. laut gesprochenes Wort
21. Benennung
22. nicht oben

senkrecht
----

1. Film um ein Verbrechen
3. Verkauf von Waren
4. eine Zahl
5. Personalkraftwagen
8. Frucht des Ölbaums
11. er stammt aus der Türkei
12. die warme Jahreszeit
15. Land
17. Himmelskörper
18. nachher, danach

Die Lösung des vorigen Rätsels:

Vorsicht: ß = ss
ä = ae

Viel Spaß:
Szandra

Barta Géza

NŐI AGYVELŐ II.

Előző cikkünkben a női agyvelő embrionális és csecsemőkorabeli fejlődését követhettük nyomon. Mi történik ezután?

A furesa receptorok (ld. előző cikkünk) az élet első néhány éve után eltűnnek és kialakulnak az érettebb „felnöttesebb” receptorok, melyek már egészen máshogyan reagálnak az őket ért hatásokra. Ezek már pontosan meg tudják különböztetni a férfi és női nemi hormonokat. Pl. a férfi hormonok a két agyféltekét összekötő idegrostokban végeznek nagy pusztítást, így kialakul a férfiakra jellemzőbb asszimmetrikus agy.

A női ciklus során az ösztrogének termelődése ritmusra jár: minden hónapban kétszer megszorodik. Ha az ösztrogén mennyisége nő, akkor a nők egyik fontos agyi magjának sejtjei nyúlványokat növesztenek, más sejtekkel kapcsolatba lépnek. Ezek pedig a hormonok termelődését serkentik, azaz egy öngerősítő kör jön létre. Ez a fajta hormonválasz a „nőiesség” egyik biológiai mutatója. Az ösztrogének okozta idegsejt-aktiválódás és nyúlványszaporulat a ciklus közepén, tehát peteéréskor a legnagyobb, majd a ciklus végére visszafejlődik. A női agyban ez sejtcsoport szabályosan „menstruál”.

Egy másik agyterületre is hatással vannak a női hormonok: az egyik memória központban. És kétségtelenül a ciklus folyamán a nőknek változhat a szellemi teljesítőképességök, bár az egyéni eltérések jelentősek lehetnek.

Az is női jellegzetesség, hogy agyuk a férfiakénál plasztikusabb, idősebb korban is „alkalmazkodóbb”, idegsejtkapcsolataik újra alakulhatnak, ami a férfiaknál már 40 év felett ritkább. És valóban úgy tűnik az idősebb nők között mintha gyakrabban találkoznánk olyannal, aki alkalmazkodni tud a megváltozott környezethez ellentétben a makacs férfiakkal. Vagy lehet, hogy mindez pusztán okoskodás és a nők is ugyanolyan viselkedési mintázatokkal rendelkeznek, mint a férfiak és pusztán az eltérő környezet teszi különbözővé őket?

GIGA BYTE PARTY

a Budapest Sportcsarnokban
1998. április 8. 15.00-22.00
a SULI.NET program bulija

- fellépnek: Animal Cannibals, Baby Sisters, Bon Bon, Hip Hop Boyz, Irígy Hónaljmirigy, Republic, UFO, Back II Black stb.
- 150 Internetre kapcsolt számítógép
- közvetlen műholdas kapcsolat Bill Gates-cel
- jelen lesz: Magyar Bálint művelődési és közoktatási miniszter, Geszti Péter, a Net-man
- divatshow
- műsorvezető: Csiszár Jenő

A rendezvényre a belépés ingyenes, ám a belépők száma korlátozott. Ha szívesen elmennél a rendezvényre sürgősen keresd meg Főző Attilát a természetismeret oázisában.

HELYREIGAZÍTÁS

A PoliÉSZter februári számában a John Conyers-szel készített interjúba több hiba is csúszott. *Pontosabban szólva „csak” a legfontosabb dolgok jelentek meg hibásan.* Johnnak csak EGY felesége van, a feleségét nem Helennek, hanem ELLENnek hívják és születendő gyermekük neve LEON ALEXANDER CONYERS lesz (és nem Lian).

A súlyos hibákért elnézést kérünk és a PoliÉSZter internetes változatában már a javított változatot jelentetjük meg.

ÉLETELEMENK A kalcium

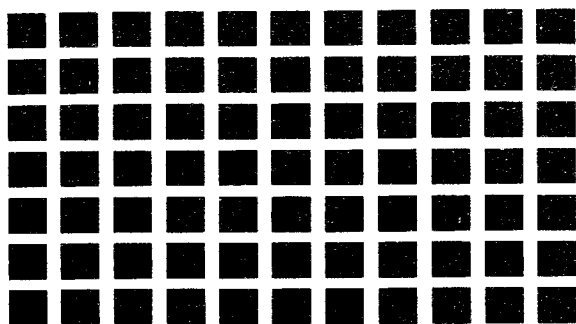
A napi szükséglet alsó határa fél gramm. Legalább 0,9-1 grammot kell a táplálékkal naponta felvennünk; a növekedés, terhesség és szoptatás idején, stresszállapotban, betegségekben és lábadozáskor többre van szükség. Testtömegünk 1,5%-a kalcium. (Egy 70 kg-os emberben 105 g kalcium van.) Ennek 99%-a a csontokban és a fogakban van, a maradék 1% pedig a sejtek, szövetek, testnedvek és vér fontos alkotórésze. Az iparosodott országokban állandó probléma a kalciumhiány. A kalciumot legjobban a sajtból és a tejből tudjuk kiszűrni, de sajnos ezek fogyasztása sem kielégítő.

Kalciumszegény táplálkozás esetén a csontok törékenyek (csonttritkulás), ennek következtében főleg öregkorban a csonttörés sokkal gyakoribb, gyermekkorban pedig a fogszuvasodás sokkal nagyobb mértékű. Az ideg ingerlékenység is fokozódik a kalcium hiányában.

Rángógörccsök jelentkehetnek vagy csak egyes izomcsoportokban önkéntelen rángások. Túlérzékenységi reakciók (pl. csalánkiütés) számára is kedvező talaj a kalciumszegény szervezet. A szervezet állóképessége gyengül, a falósejtek működése lassul. A vérárvadás lassú, az érfalak gyengébbek, vérátersztó képességük fokozottabb. A kalciumnak az emlékezés biokémiájában is fontos szerepe van. A kalcium feloldódását nagyban segíti a D-vitamin. Sokan tévesen azt gondolják, hogy a túlzott kalciumbevitel következtében nő az ér-elmészesedés veszélye, pedig ennek pont ellenkezője igaz. Kevés kalcium bevitelével a csontokból mész oldódik ki, és az az erekbe kerülve ott lerakódva okozza az ér-elmészesedést.

Az ivóvízen kívül a tej és a tejtermékek tartalmazzanak nagymennyiségű kalciumot.

A sóskában és a parajban rejlő kalciumot a szervezet nem tudja hasznosítani, valószínűleg a bennük nagy mennyiségben jelenlevő oxalát miatt.

látod a szürke köröket? - www.illusionworks.com

a VÍZ világnapja

A természetismeret munkacsoport ezúton is köszönetet mond mindazoknak, akik közreműködtek a VÍZ világnapjának szervezésében és lebonyolításában.

NYERŐBENŐ

Az második fordulóra már két helyes megfejtés érkezett. A győztesek: HORVÁTH BALÁZS, az elsőA tanulója és SZMESKÓ JÁNOS, az informatika munkacsoport tagja. (Nyereményüket maguk választhatják ki a természetben.) Ha te is szívesen válogatnál a nyereményekből, töltsd ki helyesen a totószelvényt és 1998. ápr. 17. 15 óráig juttasd el a természetbe. Ha ezt megteszed, olyan fantasztikus nyereményeket nyerhetsz, amelyeket elképzelni is nehéz, csak az igazi nagyok tudnák (pl. térképek, könyvek, halak stb.).

- Melyik a világ második legmagasabb csúcsa?
1 - Kanchendzönga x - Godwin Austen 2 - Lhotse
- Melyik növényben van a legtöbb C-vitamin?
1 - narancs x - paprika 2 - csipkebogyó
- Melyik a világ legmélyebb pontja a szárazföldön?
1 - Hollandia x - Turfáni-mélyedés 2 - Holt-tenger
- A földi nehézségi gyorsulás hányszorosát viseli el a bolha ugrás közben?
1 - 3x x - 5x 2 - 20x
- Hogyan nevezik még a Na₂SO₄-ot, amely bizonyos keserű ásványvizekben is előfordul?
1 - glaubersó x - konyhasó 2 - bernárd só

NYERŐBENŐ 3.

Név:
Osztály:

-
-
-
-
-

PoliÉSZter

A jeti egy nagy barna medve

A Himalája hegyei közt élő havasi ember valójában nem más, mint egy közönséges medve - véli egy kínai zoológus, aki tíz éve figyel a titokzatos lény nyomait. Liu Vu-lin a tibeti állatvédelmi hivatal vezetője szerint a szőrszálak és a lábnyomok csakis medvétől származhatnak.

Sahada madara

Rombaytól északkeletre, egy Sahada nevű település közelében lefényképeztek egy indiai erdei baglyot. A Blewitt-bagoly néven ismert, 20 centis, nagy szemű és aránytalanul nagy csőrű, lábú és karmú baglyot kihaltnak vélték, mert 113 éve nem látták élő példányát.

Űrkutatás magyar ésszel

Hazánk is csatlakozott az Európai Űrügynökségnek a tudományos együttműködést koordináló programjához, a PRODEX-hez. Legelőször az ESA űstökös-kutató szondájának, a Rosettának az elkészítésében vesz részt három intézetünk a BME mikrohullámú híradástechnikai tanszéke, a KFKI Atomenergia Kutatóintézete és a KFKI Részecske- és Magfizikai Kutatóintézete.

Földi piszok a Mars-darabkán

A Déli-sark vidékén lelt Mars-meteoriton nem csupán a vörös bolygó nyomainak lelhetőek fel. Az Arizonai Egyetem és a Scripps Óceánográfiai Intézet kutatói egymástól függetlenül jutottak a következő megállapításra: a kezdetleges életre utaló szennyeződésnek mintegy 80 százaléka nagy valószínűséggel már a sarkkörön tapadt rá a meteoritdarabkára.

Fogy a Duna

Egy nemzetközi „vizállásjelentés” szerint a Duna vízhozama az elmúlt tizenöt évben 20 százalékkal csökkent. A folyó hordaléka ugyancsak kevesebb lett, s medrének és partjának eróziója egyre nagyobb mértékű: bizonyos szakaszokon évente többméternyi is kimosódik a partból. A vízhozam csökkenését a Duna vízének egyre gyarapodó felhasználásával, illetőleg a legutóbbi évtizedekben létesült sok víztározóval magyarázzák.

Vitrinbe zárt Ötzi

A hat éve, az Ötzi-Alpok egyik gleccserében meglett 5300 évvel ezelőtt elhunyt „jégembert” Bolzanóba, a Dél-tiroli Régészeti Múzeumba szállították, s március 28-ától ezentúl ott bárki megcsodálhatja. Az őskornak eddig legjobb állapotban konzerválódott múmiáját - a mellette talált fejszével és bőrsztyüvével együtt - a gleccserjég klímájának megfelelő 98 százalékos páratartalmú kamrában állítják ki.

Foszfát (PO_4^{3-})

A foszfor nagyon reakcióképes elem, ezért nem fordul elő elemi állapotban a környezetben, csak különböző vegyületek formájában. Természetes, szennyezetlen hegyi és talajvizekben a foszfát főként, mint a természetes vízben oldható foszfáttartalmú ásványok (apatit, foszforit) oldott alkotórészeként található meg. Az ilyen vizek foszfátkoncentrációja, általában nem haladja meg a 0,1 mg/l értéket, és ebben a mennyiségben az ivóvízben is előfordulhat.

A különböző típusú foszforvegyületeknek az ipari tevékenység során a környezetbe való jutása jelentősen befolyásolja a foszfor koncentrációját a talaj-, felszíni és ivóvízben. A háztartásban és iparban használt foszfortartalmú termékek hatalmas mennyisége következtében az utób-

bi évtizedekben komoly foszfátszennyezés rakódott a környezetre. A felhasznált foszfátmennyiségnek kb. fele a táplálékok természetes alkotórésze. A maradék rész mosóporokból, mosogatószerkekből jön. Ennek a foszfornak kb. 60%-a a helyi szennyvíztelepekről a szennyvízkezelő telepekre kerül, ahol oldhatatlan formában kiválasztják és leszűrik.

A túlzottan magas foszfáttartalmú trágyák használatától magas foszfátkoncentrációk alakulhatnak ki a talajban. Az eső ezt átmosza a mezőgazdaságilag művelt területől a talaj- illetve felszíni vizekbe. A foszfátmentes mosószerek kifejlesztése csökkentette a háztartási szennyvizek, és így a környezet foszfátterhelését. A nitráthoz hasonlóan a foszfát is eutrofizációt okozhat és ezzel elősegíti a tavak pusztulását.

Főző Attila

folyt. köv.

LANDI rovata

Utazás a DROGOK világában! (4.)

Hamarosan befejeződik utazgatásunk a drogok világában, de még egy-két szerről nem beszéltünk.

No, akkor lássuk a medve helyett az *LSD*-t (lizergsav-dietilamid)!

Az első próbálkozások alkalmával egy anyarozs nevezetű növény-parazita gomba egyik alkaloidjának módosításával állították elő. Jelenleg szintetikus úton gyártják zughelyeken.

Nagyon hatékony szer, ezért kis adagokban szokták forgalmazni. Árusítása főleg bélyeg formájában zajlik, melynek hátuljáról nyalják le az *LSD*-t, hiszen így „biztonságos” adagolást jelent, amennyiben nem nyalnak le egymás után több bélyeget.

Az *LSD*-hatás szájon át szedve kb. háromnegyed óra alatt válik teljesértékűvé, a szervezetből kb. nyolc-tizenkét óra után tisztul ki.

Erősen hallucinogén szer. A szer használója különböző optikai jelenséget észlel (víziók).

A látványok, színek, hangok, ízek összekeverednek. Az egyén úgy érzi, hogy önmaga értékesebbé, „csodálatosabbá” válna. Mintha minden világosabb, érthetőbb, tisztább lenne, eluralkodik rajta az „én vagyok az univerzum ura” érzés.

Az eufóriás - depressziós állapotok gyorsan követik egymást. Beszűkül a realitás érzése, a személyiség mint ha kilépne önmagából. A személy gyakran érzi, hogy a fizika törvényei rá nem lennének érvényesek. Ezt a mámort „tripnek”, „repülésnek”, „utazásnak” nevezik.

Az *LSD* erősen befolyásolja a pszichés folyamatokat, hatásai kiszámíthatatlanok. Veszélye abban rejlik, hogy tudathasadásos állapotot idéz elő, megjelenik a mindenhatóság érzése.

Használója nem ura saját személyiségének és gyakran következnek be halálos kimenetelű balesetek, hiszen a mámor pillanatában visszafordíthatatlan helyzetekbe kerülhet.

Gyakran előfordul erős depresszió, félelem (horror-utazás), mely öngyilkossági kísérlethez is vezethet.

Az *LSD* szedése után hetekkel, hónapokkal is visszatérhetnek a szerre jellemző élmények (flash-back). Tartós fogyasztása megváltoztatja a személyiséget, különböző típusú elmebetegségekre jellemző tünetek, állapotok alakulhatnak ki.

BEKAPLAK

Láng Andrea receptjei

Nagymama zöldséges csirkéje

Hozzávalók: 2 nagyobb kicsontozott csirkemell, 40 dkg leveszöldség (sárgarépa, fehérrépa, karalábé, zeller), 1 közepes fej hagyma, zellerszár zöldjével, egy nagy csokor petrezselyem, egy csipet őrölt tárkony, 1 dl féledes fehér bor, só, bors, olaj.

Elkészítés: A csirkedarabokat megmossuk, szárazra töröljük, sózzuk, borsozzuk, kevés felhevített olajon hirtelen elősütjük és félretesszük.

A pecsenyelében megfonnyasztjuk a finomra vágott hagymát, rádobjuk a megtisztított, felkarakázott, ill. vékonyra szeletelt zöldséget és kissé megpirítjuk. A zöldségágyra visszateszük a csirkeshúst, meghintjük tárkonnal, hozzáadjuk a csokorba kötött zellerzöldet és petrezselymet - ezt majd a végén eltávolítjuk -, aláöntjük a bort, és szelíd tűzön, fedő alatt puhára pároljuk, nem túl rövid lére sütjük.

Vajas, petrezselymes párolt rizs illik hozzá. Annyi pecsenyelének kell maradnia, hogy bőven megöntözhesük vele a külön tált rizst.

Össze-vissza állította: Láng Andrea

poliÉSZter

Szerkesztő:

Főző Attila László

A főmunka társa:

Barta Géza

(szét)Tördelés:

Attila

Ebben a számban közreműködött:

Csombók Viki (Gremy) (MÁS)

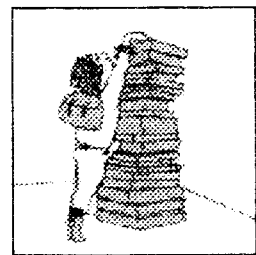
Láng Andrea, LANDI rovata (tanerő)

Szerkesztőség:

Közgazdasági Politechnikum

1096 Budapest, Vendel u. 3.

E-mail: polieszter@mail.poli.hu

Web: <http://www.poli.hu>

Felelős kiadó: Horn Gábor

A szerkesztőség tagja bárki lehet, GYERE tudósítónak, hirdetésszervezőnek, kérdezőbiztosnak, grafikusnak, karikatúristának, szagértőnek (vagy amihez kedved van)!

Aranyképek

A vers címével kezdi a verset.
 Már a cím is sejtet valami mondanivalót.
 Ez a kezdet az életében megvalósult eseményveti meg.
 A mű bárki kezében könnyen értelmezhető.
 A regény lehangoló jellegű.
 A vers hangulata nagyon lehangoló, az olvasónak az első tíz sorban az az érzése lehet, hogy valami meg fog halni.
 A vers nem folyamatos.
 Látszik, hogy boldog és nagyon örül neki, mert a két versszak tele van magas magánhangzókkal.
 ...majd újra folytatódik a mű, kicsit továbbhaladván.
 A háttérben megtalálható a magányság.
 Bár a kezdetbeli egyszerűség szépen lassan felszívódik, mégsem hiányzik, mert a mű ugyanolyan alapos marad.
 Nem következnek be nagy drasztikus jellemváltozások.
 Rómában a fő eszmény az étel élvezése.
 A bor már Horatiusnál is a költészet éltető nedűjét jelentette, amiből szintén fogyás volt.
 Vajon Viola kénytelen lerántani magáról a leplet?
 Olyan szépen írta le a „lyányt”, hogy szinte magunk előtt lebeg.
 Az ifjú Hamlet nem tudja felemészteni apja halálát.
 Tímea jellemvonása a megingathatatlan hőség.
 Kialudt a magyar költészet.
 Vörösmarty teljes pesszimista hangulattal sajnáltatja magát.
 Az író életkora szempontjából nem volt öreg.
 Sajnos a halál mellett jelentkezik még egy negatívum, a lét.
 Reménykedni megpróbál, bár lehet, hogy reménytelenül.
 Mivel nem biztos abban, hogy egyáltalán látja-e még viszont ebben az életben, így ezt a verset mindig magánál hordja.
 Tudjuk, hogy Petőfi a népdalok árán robbant be a köztudatba.
 Petőfi szóhasználata is majdnem hogy tökéletesen működik.
 Ebből is látszik, hogy Petőfi milyen körvonalasan ír.
 Petőfi a 19. század körül változtat a műfaján egy kicsit.
 Petőfi ki nem állhatta a hegyeket.
 Arany a Margitszigetre járt ki, mikor megjött az ihlete.
 „A tévéből a művészetről nem sokat tudnánk magunkban megörökíteni. Miért tiltanak el a könyvet, aki szenvedést akar magának okozni (mint ahogy a filmben mondják), az olvasson!”
 /Truffaut: 451 Farenheit c. filmjéről/

Az idei írásbeli felvételi vizsga egyik feladata az volt, hogy M. Miltényi Miklós egyik grafikájához találjanak ki egy történetet a jelentkezők. Az alábbiak mese így született.

Az ügyetlen emberfejű, madárcsőrű majom fára mászik

Az ügyetlen emberfejű, madárcsőrű majmot mindenki csak Balféknek hívta.

Az ő története a következő: Volt nem is oly régen egy majomcsalád. A majomanyuka már az utolsó hetekben járt a hasában lévő kicsivel. Az apa- és az anyamajom nagyon örült, hogy végre lesz saját gyerekük.

Amikor eljött a szülés ideje, kihívták Pávián doktort, a szülész majmot. A szülés gyorsan lezajlott. De amikor megpillantották a kicsit, szomorúan állapították meg, hogy egyik majomra sem hasonlít. Se orángutánra, se páviánra, se gorillára. Hanem van benne egy kis madárféle, emberféle és majomféle. Amikor kiderült a dolog, akkor kitagadták a családból és a majomközösségből. A kis árvát egy sziklán hagyták egy szál magában.

Szerencséjére, hogy különbözött a többiektől, így amint megszáradt, már lábra is tudott állni. Egyedül érezte magát. Szeretett volna egy mamát és egy papát magának, de már annak is örül, ha szerezni tudott volna egy barátot. De olyan helyen hagyták, ahol csak nagy ritkán jár valaki, de azért jár.

Éppen akkor ment arra Villi, a kakadu. Villi sok helyen járt már, de mikor meglátta az emberfejű, madárcsőrű majmot, majdnem szívrohamot kapott. Annyira megrémült, hogy nem tudott figyelni, és nekiment egy fának, majd leesett. A kis állatféle odament, és megkérdezte, nincs-e valamilyen baja a kakadunak. A kakadu már magához tért. Megkérdezte a fura szerzetet, kicsoda ő. Az állatka nem tudta megmondani, mert még nem adtak neki nevet. Viszont ő is megkérdezte a kakadu nevét.

- Villinek hívnak - mondta a kakadu illedelmesen, majd megkérdezte, tud-e fára mászni. Ha eddig még nem próbálta, akkor most rajta.

Az állatka akárhogy próbálta, mindig leesett, és Villi mindig azt mondta:

- Balfék.

A sokadik próbálkozásra már megunt, és elnevezte Balféknek.

Balfék még talán most is próbál felmászni arra a fára. Talán sikerül neki? Ki tudja. De a lényeg, hogy sosem adja fel.

egy leendő első

A tartalomból

IT kétszer.....	2
IB többször.....	4
Alex sirt ár.....	5
Kicsit szomorkás Csoncsi.....	6
Adrienne pályázata.....	7
Újabb nyelvvizsga.....	8
Exkluzív interjúk bringa-ügyben.....	8
Röpi híradó.....	10
Csoncsi számol és szurkol.....	11
VisMajor kész, ül.....	13
Szolnoki Felhő.....	14
Thermoska rémtörténete.....	17
POLIMPIA-eredmények.....	18
Anagocsi vagy mi.....	22
Koritz Barbi naplója.....	24
Tamás Orsi tüze.....	27
Jenei Gabesz versei.....	27
Csutak összefoglal.....	27
Szaller Móni idillje.....	28
Tibor ajánl.....	29
Szandra fejtet.....	30
PoliÉSZter.....	31/a
Aranyköpések.....	35
Mese Balfékről.....	35

A **Poliígraf** illusztrációi nagy orosz írók arcképei. Ha veszitek a fáradságot, és utánanézték, miket írtak ezek az alkotók, majd mind a tizennyolc szerző egy-egy művének címét bekülditek a szerkesztőségbe, egy nagy tábla Milka csoki üti a szátokat.

Лев Николаевич
ТОЛСТОЙ
(1828—1910)

FAGYMENTES TAVASZI SZÜNETET,
NYUSZIBAN GAZDAG HÚSVÉTI ÜNNEPEKET
ÉS SIKERES VIZSGAIDŐSZAKOT
MINDEN **Poliígraf**-OLVASÓNAK!

Poliígraf

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Felelős kiadó: Horn Gábor

Felelős és tördelő szerkesztő: Jakab Judit

Postacím: 1096 Budapest, Vendel utca 3.

e-mail: jjudit@mail.poli.hu

Internet: <http://www.poli.hu/poli/poligraf.htm>

Hálózat: P:\poligraf\

Megjelenik a Közgazdasági Politechnikum sokszorosító műhelyében